

**VERSLAG VAN HET 16^E CONGRES
VAN DE SOCIALISTISCHE PARTIJ**

30 JANUARI 2010 IN HET NIEUWE LUXOR IN ROTTERDAM

VERSLAG VAN HET 16^E CONGRES VAN DE SOCIALISTISCHE PARTIJ

30 JANUARI 2010 IN HET NIEUWE LUXOR IN ROTTERDAM

© SP, 2010

INHOUD

Opening	7
Presentatie kandidaten Partijbestuur	9
Eerste termijn inbreng	13
Beantwoording eerste termijn	15
Gouden Tomaat	17
Eerste termijn bespreking congresstukken	19
Stemming voor partijbestuur	29
Schoonmakers in actie	31
Beantwoording: eerste termijn	33
Tweede termijn bespreking congresstukken	39
Stemmingen wijzigingsvoorstellen	45
Stemming moties	45
Stemming congresstuk	45
Uitslag partijbestuur	47
Toespraak fractievoorzitter	49
Afsluiting met lijsttrekkers	53

OPENING

Het 16^e congres opent met een filmpje, waarna dagvoorzitters Riet de Wit en Bob Ruers iedereen welkom heten.

Riet de Wit: Goedemorgen partijgenoten, goedemorgen dames en heren gasten, dames en heren van de media. Welkom allemaal op het zestiende congres van de SP in Rotterdam. Rotterdam, de stad waar de SP is opgericht in 1972 – toen pasten overigens onze congressen nog in een cafézaaltje – nu hebben we een theater nodig. Rotterdam, de stad ook waar nog steeds ons hoofdkantoor staat, en waar afgelopen jaar de Rotterdamse marathon voor de 20e keer werd versterkt met een team van 35 SP-lopers in SP-kleuren. De stad ook waar de afdeling tijdens de nieuwjaarsreceptie, vooruitlopend op de gemeenteraadsverkiezingen, alvast proostte op een rood 2010.

Een aantal van onze partijgenoten zijn nog onderweg, hebben last van de sneeuw. Vooral de mensen die van het hoge noorden komen, van het diepe zuiden. En Bob en ik zouden hen van deze plek veel sterkte willen wensen en we hopen dat ze gauw arriveren.

Mijn naam is Riet de Wit. Ik ben wethouder in Heerlen voor onze partij. Naast mij zit Bob Ruers. Bob is advocaat en hij legt op dit moment de laatste hand aan zijn proefschrift over asbestslachtoffers. En zoals u weet is dat wel en wee van de asbestslachtoffers nauw verbonden met de historie van onze partij. Het Partijbestuur heeft mij en Bob gevraagd dit congres voor te zitten. Dat willen wij heel graag doen. Dat vinden wij een eer. Wij gaan ervan uit dat u daarmee kunt instemmen. [De zaal stemt in]

Bij binnenkomst bent u ontvangen met muziek van de Fun Fanfare en de Flamingo's. Daarmee is de dag vrolijk begonnen. En heeft u al een herinneringsfoto laten maken? Bob, laat de onze eens zien. Leuk toch? Want iedereen kan wel beweren dat-ie op het zestiende SP-congres geweest is, maar 1200 mensen kunnen dat straks thuis bewijzen.

Hoe gaan we het doen? We gaan vanochtend discussiëren over het nieuwe Partijbestuur, en daar zullen we straks ook over stemmen. Daarna debatteren en stemmen we over de congresstukken, en het straks gekozen Partijbestuur moet onze besluiten gaan uitvoeren.

Er breekt hoe dan ook een belangrijke periode aan voor onze partij. Enerzijds worden de gevolgen van de economische crisis meer en meer voelbaar voor heel veel mensen. Werkloosheidscijfers lopen op, en steeds meer mensen moeten een beroep doen op de bijstandswet. Er dreigen miljardenbezuinigingen, op terreinen die de directe levenssfeer van mensen zullen raken. En daarnaast staan we aan het begin van een jaar met een aantal belangrijke verkiezingen. Te beginnen met de gemeenteraadsverkiezingen op 3 maart aanstaande, en volgend jaar worden die gevolgd door verkiezingen van de Provinciale Staten en de Tweede Kamer. Kortom, dames en heren, er staat ons heel veel te doen.

We gaan zo meteen aan de slag. Een congres betekent ook altijd hard werken. Ik verzoek u allemaal eraan mee te werken dat dit een goed en inspirerend congres wordt. U hebt allemaal de pagina met procedures in de congresmap zitten; wie dat nog niet heeft gedaan, verzoek ik die regels goed door te lezen. Dat is nodig, want Bob en ik zullen ze strikt toepassen. U moet zich houden aan spreektijden, u spreekt vanaf het podium, en zaalinterrupties zijn niet mogelijk. Zoals u in de toelichting van de procedures hebt kunnen lezen, kunnen indieners van wijzigingsvoorstellen en moties die terugtrekken tot het moment waarop die in stemming worden gebracht. En mocht u dit willen, dan kunt u dit melden bij Lian Veenstra – Lian wil je even opstaan? Lian is als het goed is te zien hier voorin de zaal. Ik neem aan dat u allemaal gezien heeft waar Lian zich bevindt. [zaal roept nee]. We zullen haar voor u opzoeken.

We zullen in elk geval streng maar rechtvaardig zorgen dat iedereen zich aan de spelregels houdt. Ten slotte nog een enkele huishoudelijke mededeling. Er geldt in dit gebouw een rookverbod. Roken mag alleen maar buiten. Maar als u naar buiten gaat, moet u zorgen dat u uw toegangskaartje bij u heeft, zodat u ook weer binnen kunt in de loop van de dag. U wordt ook verzocht om uw mobiele telefoon uit te zetten, en alle mogelijke apparatuur die zou kunnen storen in de loop van de dag.

Bob Ruers: Beste mensen, we gaan zo dadelijk beginnen met het eerste belangrijke onderwerp van vandaag. We gaan kiezen de leden van het Partijbestuur. Daarbij gaat het natuurlijk om de rechtstreeks te kiezen leden. Zoals u weet, er zijn al negentien regiovertegenwoordigers gekozen, jongstleden november, en die maken deel uit van het nieuwe Partijbestuur. Daarnaast maken ook al deel uit van het Partijbestuur de fractievoorzitter van de Tweede Kamer Agnes Kant, de fractievoorzitter van de Eerste Kamer Tiny Kox, en onze fractievoorzitter van de Europese fractie Dennis de Jong. Vandaag kiest u dus de leden die niet vanwege hun functie in het Partijbestuur zitten maar die daarvoor rechtstreeks gekozen moeten worden. En over de voordracht van het Partijbestuur gaan we straks debatteren in twee rondes. De deelnemers aan dit debat spreken vanaf het podium, en om zo snel en efficiënt mogelijk te werken, hebben we twee katheders, aan beide kanten één. Het is de bedoeling dat ze om en om gebruikt worden zodat dat snel gaat, maar dat zult u wel begrepen hebben. Ik wijs er wel op dat diegenen die zich vooraf hebben gemeld als spreker voor de eerste termijn, ook van de tweede termijn gebruik kunnen maken. Natuurlijk, als daar behoefte aan zou zijn.

En zoals gebruikelijk, de spreektijd bedraagt in de eerste termijn twee minuten, en in de tweede termijn één minuut. Dat geldt trouwens ook – onthoud dat – straks voor het debat over de congresstukken. En om de sprekers en de spreektijden in de hand te houden, hebben we een mechanisch hulpmiddel: het stoplicht. Misschien kan dat even gedemonstreerd worden. Eerst het groene licht; dan mag u rustig spreken. Gaat de oranje lamp branden, dan is de spreektijd bijna afgelopen; dan moet u gaan afronden. Daarna volgt natuurlijk het rooie lampje; dan is uw spreektijd om en dan moet u stoppen. En u weet, als u niet stopt, dan stoppen wij u. En ik kan u garanderen – het is nog nooit gebeurd, maar u moet het ook niet over u afroepen. Aan het begin van het debat zal ik straks de sprekers uitnodigen om alvast naar voren te komen.

PRESENTATIE KANDIDATEN PARTIJBESTUUR

Riet de Wit: Dames en heren, de congrescommissie heeft ervoor gekozen om voor alle kandidaten eenzelfde presentatie te hanteren. Alle kandidaten zullen zich aan u presenteren, kort, via film. Sprekers van de afdelingen die zich van tevoren hebben aangemeld, die krijgen vervolgens de gelegenheid om commentaar te leveren op de voordracht voor het nieuwe Partijbestuur. Maar eerst gaan we kijken naar de presentatie van de kandidaten.

De kandidaten voor het Partijbestuur zijn te zien in een serie filmpjes, waarin zij zelf het woord nemen.

Rosita van Gijlswijk: Ik weet nog, lang geleden, toen we in Groningen huis aan huis gingen aanbellen. Dan zei ik: Hallo, ik ben Rosita van de SP. Dan zeiden mensen: Wat is dat, de SP? Dan zei ik, die club van Jan Marijnissen, die kent u toch wel? Je kunt merken dat dat lang geleden is, want inmiddels zijn we een van de bekendste partijen van het land, de grootste oppositiepartij in de Tweede Kamer met tienduizenden leden. De afgelopen twee jaar hebben we onze fundamenten versterkt. We hebben meer leden geschoold, meer actieve leden gekregen, en natuurlijk nieuwe afdelingen opgericht. En in maart bij de raadsverkiezingen doen we in veel meer plaatsen mee. Zoals jullie weten zijn er kapers op de kust als het gaat om een kroonjuweel van onze partij: onze afdrachtregeling. En ik ben er klaar voor om samen met jullie de strijd tegen minister Ter Horst aan te gaan. Ik wens jullie een fantastische verkiezingscampagne en natuurlijk een succesvolle uitslag.

Riet de Wit: Dag, ik ben Riet de Wit, afdelingsbestuurder in Heerlen en daar ben ik ook wethouder. Ik wil me heel graag weer verkiesbaar stellen, omdat ik onze partij wil versterken om onze idealen in de praktijk te brengen. Dat probeer ik ook in Heerlen, als wethouder. Dat valt eerlijk gezegd lang niet altijd mee. Want Nederland is ontzettend ingewikkeld georganiseerd. Bewoners denken vaak dat je overal over gaat als wethouder; in de praktijk valt dat nog wel eens tegen. Maar daarom is het ook erg belangrijk dat we goed samenwerken met de afdeling, het afdelingsbestuur, en dat we daar ook deel van uitmaken. Maar ook dat we goed samenwerken met de fractie, zodat we wat we op de ene plaats niet bereiken – bijvoorbeeld als wethouder – wel kunnen bereiken door op andere plekken op het goede moment in actie te komen. Ik zou de kennis die ik heb opgedaan als wethouder en die ik nog steeds op doe heel graag willen inzetten voor de partij, voor de andere mensen die die praktijk ingaan, zodat zij niet alleen goede wethouders worden, goede bestuurders, maar dat ze ook vooral goede SP'ers blijven.

Ronald van Raak: Politici kunnen de wereld niet veranderen; dat kunnen alleen mensen. En dat hebben SP'ers altijd begrepen. Daarom zijn we niet alleen actief in het parlement, maar ook daarbuiten. En daarom praten we niet alleen, maar proberen we vooral ook mensen in de benen te krijgen. Ik ben lid van de Tweede Kamer, in het parlement, maar ik kom ook heel veel in afdelingen. En daar zie ik dat SP'ers mensen zijn die keihard willen werken om de wereld te verbeteren. En sommige dingen gaan heel erg goed, en soms gaan dingen wat minder goed. In het Partijbestuur wil ik ervoor zorgen dat onze afdelingen draaien. Als een tierelier. Omdat – en dat weten we als SP'ers – we alleen in de afdelingen met de mensen de wereld echt kunnen veranderen.

Paul Ulenbelt: Beste mensen, we hebben een bankencrisis gehad, en de gevolgen zullen nu pas merkbaar worden voor de gewone mensen in het land. De regering bereidt drastische maatregelen voor. Dat zal tot gevolg hebben dat de armoede toeneemt, jongeren werkloos worden, oudere mensen hun loon moeten gaan inleveren; er komt echt een drama op ons af. Beste mensen, om die crisis te bestrijden, hebben we een hele sterke SP nodig. We hebben een SP nodig die het vertrouwen heeft van de mensen. Vertrouwen dat krijg je niet, dat moet je verdienen, en dat verdien je als je op pad gaat, als je de bedrijven ingaat, als je de buurt ingaat, en de mensen uitlegt dat er echt een alternatief mogelijk is. Een alternatief dat wij hebben. En dan zullen we zo groot worden dat anderen naar ons moeten luisteren, samen met al die andere mensen. En SP'ers, begrijp een ding goed: als de SP het wil, staat gansch het raderwerk stil.

Vincent Mulder: Sinds 1998 ben ik actief in de partij. Eerst als afdelingsvoorzitter in Hengelo, later als regiovertegenwoordiger in Twente en Overijssel. Sinds 2006 werkzaam voor het landelijk scholingsteam, en sinds drie jaar in het dagelijks bestuur. Voor mij is het vanzelfsprekend dat we werken met één doelstelling, en in één richting. We willen namelijk onze buurt, onze stad, onze gemeente, ons land, onze wereld beter, menselijker en socialer maken. Om die eensgezindheid uit te kunnen stralen, moeten we onze klokken gelijk zetten. Daartoe hebben we een fantastisch beginselprogramma, en hebben we een schat aan praktische werkmethoden. Niemand wordt als SP'er geboren. Ik heb alle wijsheid niet in pacht. Maar als het gaat om de vraag om me in te zetten voor een beter, een menselijker en socialer Nederland, ben ik de eerste die zich aanmeldt. En daarom ben ik opnieuw kandidaat voor het Partijbestuur.

Renske Leijten: Vier jaar geleden kwam ik voor het eerst in het Partijbestuur als jonkie, vanuit Rood, de jongeren. Ik weet hoe belangrijk het is dat een partij altijd verjongt, zorgt voor nieuwe aanwas, voor nieuw élan, en dat heb ik de afgelopen jaren met heel veel plezier gedaan. Inmiddels heb ik als Kamerlid ook de verantwoordelijkheid gekregen voor de gehandicapten- en ouderenzorg. En daarbij merk ik dat we ook heel hard nodig zijn. Als ik iets heb gemerkt, dan is het wel dat onze partij een goed standpunt heeft op de zorg. De zorg is geen markt. En de meerderheid van de Nederlandse bevolking vindt dat ook. En de meerderheid van de Nederlandse bevolking is hartstikke woest over topbestuurders die veel te veel verdienen. De meerderheid van de bevolking vindt dat het moet gaan om de mensen die zorg nodig hebben, gegeven door mensen die dat graag willen geven. Goed opgeleid en voor een goed salaris. Wij moeten als partij laten zien dat de zorg niet van de bestuurders is. Dat de zorg niet is voor degenen met een dikke portemonnee, en niet voor degenen zonder geld. Wij moeten laten zien dat de zorg van ons is. En ik ga dan ook graag de uitdaging aan om de komende twee jaar samen met de partij lokaal actie te voeren om onze zorg terug te pakken.

Manja Smits: Dag partijgenoten, mijn naam is Manja Smits en ik stel me graag opnieuw kandidaat voor het Partijbestuur. Socialisten willen de wereld veranderen, en socialisten weten ook dat dat niet zonder mensen kan. Dat dat niet gebeurt in parlementen, maar op straat. Daarom denk ik dat het de belangrijkste taak is voor onze partij om met de mensen in de buurten, maar ook in de scholen en bedrijven, de wereld beter te maken. In de jaren dat ik actief was in de afdeling Groningen heb ik geleerd dat we door strijd de wereld kunnen veranderen, samen met mensen. En in mijn werk in de Tweede Kamer zie ik elke dag hoe hard die strijd nodig is. We kunnen niet zonder het werk in onze afdelingen en op straat. Daarom denk ik dat we er nog beter in moeten worden. Ik heb de afdeling in mijn hart, en het Tweede Kamerwerk in mijn hoofd; die breng ik graag samen in het Partijbestuur. Ik wens jullie nog een heel inspirerende dag en een strijdbaar jaar.

Sjoerd Uitslag: Ik ben nu acht jaar lid van de SP inmiddels. Ik ben in diverse afdelingen actief geweest. Op dit moment ben ik actief bij de afdeling Wijk bij Duurstede, waar ik het erg naar mijn zin heb. Daarnaast ben ik sinds 2005 lid van het Partijbestuur, sinds 2006 medewerker Tweede Kamerfractie en na acht jaar heb ik er nog steeds zin in. Maar als ik naar buiten kijk, en buiten met de mensen in gesprek ga, valt het me op dat steeds meer mensen bij de pakken neer gaan zitten. Ze hebben geen vertrouwen meer in de politiek en ze hebben er geen vertrouwen meer in dat het morgen beter kan zijn dan vandaag. De taak van onze partij is om bij die mensen langs te gaan, bij ze aan te bellen en ze er persoonlijk van te overtuigen dat een beter Nederland mogelijk is, als ze maar willen en er met zijn allen de schouders onder zetten. Daarom moeten we als partij ook zo veel mogelijk investeren in onze leden, want zij zijn het die het uiteindelijk moeten doen. Meer leden en meer afdelingen. 50.000 is een hoop, maar het is nog lang niet genoeg voor wat wij met Nederland willen. En daar wil ik mij in het Partijbestuur voor inzetten.

Hans van Leeuwen: Zo'n 25 jaar geleden stond er iemand van de SP bij mij aan de deur: of ik wilde tekenen tegen de bouw van een grote vuilverbrander aan de rand van de stad. De volgende avond ben ik meegegaan. En je weet hoe dat gaat: als je je ergens thuisvoelt en niet aan carrièreplanning doet, je wordt bestuurslid, afdelingsvoorzitter, raadslid, medewerker van het scholingsteam – kortom je raakt steeds meer betrokken bij allerlei facetten van de partij. En dan nu lid van de Tweede Kamer. Volksvertegenwoordiger namens de beste partij van Nederland. Een mooi en eervol baantje. Maar, zoals wij allemaal weten, de werkelijkheid op het Binnenhof of op het raadhuis is een hele andere als daarbuiten. Dus, net zoals toen, eropuit. Langs de deuren, praten met gewone mensen, en als het effe kan, samen met SP'ers uit de afdeling. Want dat is volgens mij het bijzondere van onze partij. We doen het samen; da's mooi en dat moet vooral zo blijven. We hebben de toekomst voor een groot deel in eigen hand, en ik wil me graag inzetten om met de hele partij, samen met jullie de toekomst een flinke doup in de goede richting te geven. Da's hard nodig.

Hans van Heijningen: In juni 2005 ben ik gekozen als Algemeen Secretaris van de SP. Twee jaar daarna, in 2007, hebben we hier in Rotterdam een serie besluiten genomen die tot versterking van de fundamente van de partij moeten leiden. Dus vooral de afdelingen. Als we kritisch kijken naar de afgelopen twee jaar, dan kunnen we constateren dat we qua uitvoering pas op de helft zitten. Het waren goede besluiten, maar werk aan de winkel. Ondertussen is de wereld behoorlijk veranderd. We zitten midden in een enorme economische crisis, de banken zijn gered, maar de gewone mensen dreigen wereldwijd op te draaien voor het betalen van de rekening. Dat is onacceptabel en dat vereist dat wij als socialisten aan de bak gaan. Nederland en de wereld – wij zeggen het vaak – kan veel beter en socialer. Als jullie je vertrouwen in mij uitspreken, dan ga ik de komende twee jaar graag verder als algemeen secretaris.

Jan Marijnissen: Beste partijgenoten. In de korte geschiedenis van onze partij hebben we ons ontwikkeld van een klein onbeduidend partijtje tot de derde partij van Nederland. In veel steden besturen we mee. En waar we dat niet doen, hebben we veel invloed. In de Tweede Kamer kijkt men naar de solide oppositie die wij voeren: alert, consistent en strijdbaar. De SP is altijd de partij geweest van de kritiek op het neoliberalisme. Dat systeem loopt nu op zijn eind. En wij, wij zijn het alternatief. We hebben de analyse, we hebben de ideeën en we hebben de mensen. We zijn klaar voor de toekomst; we zijn klaar voor de drie belangrijke verkiezingen die er nu aan komen. We zijn ideologisch op orde, en ook organisatorisch en financieel staan we er goed voor. Het is daarom dat ik graag ook in de komende periode jullie voorzitter ben. Want het moet menselijker en socialer – in Nederland en in de wereld.

EERSTE TERMIJN INBRENG

Bob Ruers: Beste mensen, ik wil de laatkomers in ieder geval verwelkomen; ik zie dat ze het nog gered hebben door de sneeuw. Welkom allemaal. Ik heb nog goed nieuws: Lian is gevonden. Waar is ze? Misschien dat ze zich nu wel even kan melden zodat de zaal haar kan zien. Als we haar nodig hebben dan weten we waar ze staat. Kom maar even naar voren zodat iedereen weet wie je bent, want we hebben hard naar je gezocht. Kijk, daar is ze...

Dames en heren, u hebt de kandidaten gezien voor het Partijbestuur. We gaan daarover nu discussiëren. De sprekers die zich hebben aangemeld voor het debat over het Partijbestuur, nodig ik nu uit om zich te melden bij Marga Berendse of Lian, en zij zullen zorgen dat de sprekers een voor een snel van start kunnen gaan. Er zijn in eerste instantie vier sprekers die zich hebben aangemeld. Dat zijn de volgende personen: Laurens Ivens uit Amsterdam, Daniël Westhoek uit Zoetermeer, Mariska ten Heuw uit Hengelo en Hans van Hooft jr. uit Nijmegen. Ik zou het woord willen geven aan Laurens Ivens. Laurens aan jou het woord.

Laurens Ivens: Goedemorgen. We zijn vandaag allemaal onderdeel van een stukje geschiedenis. Dit zijn de eerste verkiezingen voor een Partijbestuur waarbij de SP niet haar politiek leider zal kiezen tot partijleider. Een combinatie die tot nu toe prima werkte bij de SP en daarom zeker niet overboord zou hoeven te worden gezet. Maar ja, Agnes is geen kandidaat voor het partijvoorzitterschap, en waarom zou je ook als Jan daar wederom toe bereid is. Ik heb er het volste vertrouwen in dat deze nieuwe stap van de SP geen misstap zal zijn. Degenen die direct verkiesbaar zijn voor het Partijbestuur zijn allemaal ervaren bestuurders. We kiezen voor continuïteit. Dat lijkt mij een verstandige keuze, omdat deze tijd van kapitalismecrisis vraagt om duidelijke antwoorden van de Socialistische Partij. Het lijkt mij nu geen tijd om allerlei interne wijzigingen door te voeren, maar vooral een tijd om met onze structuur en onze leden nieuwe mensen aan de partij te binden en meer mensen een wenkend perspectief voor de toekomst te bieden. Twee dingen zullen daarbij van groot belang zijn voor deze nieuwe te kiezen bestuurders. Creativiteit en daadkracht. Ondanks dat de samenleving schreeuwt om de oplossingen van de SP, weten de mensen ons nog maar mondjesmaat te vinden. We zullen creatief moeten zijn met het verder uitwerken van onze alternatieven en het aan de man brengen met creatieve woorden en verrassende acties. Daarnaast zal het Partijbestuur moeten durven besturen; prioriteiten bepalen voor de partij, zoals dat nu met de actie 65 blijft 65 gebeuren. Er zijn nog veel andere misstanden aan te pakken, maar het is goed als het bestuur kiest en aangeeft waar we vól voor gaan. Dat hoop ik de komende twee jaar ook te merken. Al begrijp ik daar goed bij, dat het maken van keuzes betekent, dat we niet alles kunnen doen wat we willen doen. Om de goede keuzes te maken en maximaal gebruik te maken van de grote creativiteit in de partij is het van belang dat partijbestuurders veel onder de leden zijn. Voor de twee Amsterdamse kandidaten Hans van Heijningen en Ronald van Raak kan ik daarvoor instaan; wij zien hen regelmatig in de afdeling en zullen hen scherp houden. En zo hoort het. Partijbestuurders, we gaan het samen doen de komende tijd. Heel veel succes!

Daniël Westhoek: Goedemorgen partijgenoten. We zijn een grote partij geworden – in de Tweede Kamer zijn we groot, in de Staten en ook in de afdelingen worden we steeds groter. Vandaag mogen we het nieuwe Partijbestuur kiezen. Voor ons allemaal bekende namen. We willen graag als afdeling Zoetermeer de vraag bij het Partijbestuur neerleggen: is het nog wel handig om zoveel Tweede Kamerleden in het Partijbestuur zitting te laten nemen? We hebben steeds meer invloed, ook in de Tweede Kamer; onze Tweede Kamerleden hebben een hoop werk te doen, gaan ook veel naar de afdelingen. En de vraag is, als er zoveel Tweede Kamerleden op de lijst staan, of het nog wel slim is om daarvoor te kiezen. We moeten juist de Tweede Kamerleden daar inzetten waar ze ingezet moeten worden. Dat is op straat en de vraag of ze nou in het Partijbestuur moeten zitten en nóg meer moeten vergaderen, daar is de afdeling Zoetermeer nogal kritisch op.

Mariska ten Heuw: Goedemorgen allemaal. Een beetje buiten adem, maar desalniettemin. De voordracht voor de kandidaten van het Partijbestuur; de afdeling Hengelo heeft gezien dat er elf mensen worden voorgedragen. In onze statuten staat echter dat het er ook vijftien zouden mogen zijn, die rechtstreeks door het congres worden benoemd. En onze vraag aan het Partijbestuur en de congrescommissie is dan ook waarom er niet voor gekozen is om vijftien mensen voor te dragen. Want wij vinden eigenlijk dat versterking aan de basis ook zou moeten gelden voor het Partijbestuur. Wij constateren daarnaast dat de elf mensen die nu worden voorgedragen allemaal ook in 2007 al gekozen zijn. Wij constateren dat gekozen is voor stabiliteit en structuur en dat juichen wij van harte toe, want dat is iets waarvan wij denken dat de partij dat heel hard nodig heeft. Ten slotte wil ik zeggen dat zowel voor de functie van voorzitter en secretaris er twee kandidaten zijn, dat er geen tegenkandidaten voor naar voren zijn gebracht. Ook dat zien wij als een goed teken, want juist over deze twee functies zou er geen discussie in de partij moeten zijn. Dus dat is wat ik erover zou willen zeggen namens de afdeling Hengelo.

Hans van Hooft jr.: Ik heb net de presentatie gezien en ik heb elf kanjers voorbij zien komen. Volgens mij is het dus een uitstekend team dat de partij de komende jaren gaat besturen. Afgelopen jaren hebben ze volgens mij heel goed samengewerkt. Het is een goede mix van ervaring – mensen die al jarenlang aan het werk zijn in de partij en hun sporen meer dan verdiend hebben, maar ook mensen die nog relatief kort bezig zijn, maar toch ook al ervaring hebben opgedaan. Stuk voor stuk zijn het in elk geval mensen die dag en nacht voor onze club in touw zijn. En daar mogen we heel blij mee zijn. Die de afdeling in hun hart hebben, die zorgen dat de afdelingen goed kunnen functioneren, en die ook ervoor gezorgd hebben dat de partij ideologisch, organisatorisch en financieel op orde is. We staan er op dit moment goed voor, voor de raadsverkiezingen, deze club heeft daarvoor gezorgd, en wat mij betreft kunnen ze gewoon verdergaan. Dank u wel.

BEANTWOORDING EERSTE TERMIJN

Riet de Wit: Dank voor uw bijdrage. Dan geef ik nu het woord aan Hans van Heijningen, algemeen secretaris van de SP, en Hans zal zorgen voor de beantwoording.

Hans van Heijningen: Beste afgevaardigden en gasten. Degenen die het woord gevoerd hebben, zijn heel positief over de voordracht. Dat maakt mijn werk natuurlijk een stuk eenvoudiger. We gaan even een paar punten op een rijtje zetten. We hebben een voordracht met negen kandidaten als algemeen bestuurders, algemeen secretaris en voorzitter, en de vraag van Mariska uit Hengelo: waarom maken jullie geen grotere selectie? Vijftien in plaats van negen. Het antwoord is dat in de statuten maximaal dertien kandidaten voorgedragen kunnen worden, maar wij hebben gekozen voor negen. Dat betekent niet dat het Partijbestuur uit negen bestuurders bestaat. Want wij rekenen ons gelukkig met de steun van negentien regiovertegenwoordigers die in het Partijbestuur zitten en drie fractievoorzitters: Tweede Kamer, Eerste Kamer en Europees Parlement. Dus we zijn een club van ongeveer dertig mensen en dat heeft de afgelopen twee jaar goed gewerkt. De voordracht voor dit Partijbestuur is een goede mix van jong en oud. De vraag van Daniël Westhoek uit Zoetermeer: waarom kiezen jullie ervoor om Kamerleden in het bestuur te zetten? Die is goed te beantwoorden. Onze volksvertegenwoordigers staan niet boven, maar tussen de mensen. En wij zijn er ontzettend trots op dat onze Kamerleden in de afdelingen zich presenteren, niet alleen op hun vakgebied, maar ook dat ze betrokken zijn bij de versterking en uitbouw van afdelingen. En dan heb ik het met name over de kandidaten voor het Partijbestuur; die hebben wat dat betreft een hele goede reputatie en zijn naast hun drukke werk op hun eigen portefeuille heel actief in het ondersteunen van afdelingen. Met ZO-kranten, thema-avonden, en raad en daad naar de kaders binnen onze afdelingen. De voorgedragen kaderleden voor het Partijbestuur, daarvan zijn er enkele actief op het Partijbureau. Met grote verantwoordelijkheden rond financiën, scholing, en dagelijkse leiding. We hebben een topbestuurder uit een moeilijke stad in het zuiden van het land, die met haar afdeling geworteld is onder de mensen, op een manier die ons allen zou moeten inspireren, en we hebben een partijvoorzitter, nu kandidaat-partijvoorzitter, die sinds de oprichting van onze partij in 1972 politieke scherpzinnigheid en tomeloze energie en toewijding aan elkaar gekoppeld heeft. Dit is een goed ingewerkte ploeg mensen. Wij gaan er alles aan doen om het vertrouwen, dat jullie ons gaan geven, hopen wij, om dat de komende jaren waar te maken en verder te gaan met het uitwerken van een verhaal, van voorstellen, het in praktijk brengen van goede beleidsvoorstellen, en op die manier de band tussen onze partij en de mensen in Nederland te versterken. Ik hoop op jullie te mogen rekenen en ik dank jullie wel.

Bob Ruers: Bedankt Hans; ik dank ook alle sprekers voor hun inbreng. De vraag is of er behoefte is aan een tweede termijn. Bij een of meer van de sprekers? Ik heb daar nog geen bericht van gekregen. Als daar geen behoefte aan is, dan is de inbreng hierbij afgesloten en hoeft er geen tweede termijn te komen. Riet, het woord is aan jou.

GOUDEN TOMAAT

Riet de Wit: Dames en heren, u weet dat we schriftelijk stemmen over de leden van het Partijbestuur. Overigens gaan we dat nog niet nu doen. Dat doen we dadelijk, aan het begin van de middagpauze. U kunt nog even nadenken en ik zal u in ieder geval tijdig waarschuwen. Dan zou ik nu graag het woord willen geven aan Jan Marijnissen, SP-voorzitter.

Jan Marijnissen: Beste partijgenoten, goedemorgen. Het gaat wel ontzettend vlot vandaag, heb ik het gevoel. Het heeft de congrescommissie behaagd ook op dit congres iemand te doen toetreden tot het roemruchte gezelschap der gouden tomaatbezitters. De commissie is van mening dat de gelauwerde van vandaag de onderscheiding heeft verdiend vanwege jarenlange, niet-aflatende inzet voor onze partij. De commissie is voorts van mening dat niet alleen de kwantiteit van de bijdrage reden is voor deze onderscheiding, maar vooral ook de kwaliteit. Dames en heren, over wie heb ik het? Het is een hij, en hij is van 1951 en hij is geboren in Oss. En hij zag er zo uit in 1972.

[Een oude foto verschijnt op het scherm; sommigen in de zaal herkennen hem en er klinkt applaus]

Jawel, Herman Beekers. Hier zien we een perskaart en u ziet aan de handtekening linksonder: de hoofdredacteur was toen Koos van Zomeren. En Herman kreeg van hem een perskaart, waar-ie vervolgens niet veel mee kon. In de jaren zestig ging Herman culturele antropologie studeren in Nijmegen. En door de Vietnamoorlog en de studentenbeweging werd hij politiek bewust en sloot hij zich aan bij de club die later, in 1972, de SP zou worden. Hier zien we Herman staand, rechts, en het is een foto van een actie die als titel droeg: 'Geen 1000 piek voor de NAVO-klied'. Zouden wij ook nu nog wel eventjes voor kunnen applaudisseren.

[applaus]

In 1977 deed de partij voor het eerst mee met de Tweede Kamerverkiezingen. En mede dankzij Herman werd het hele Nijmeegse straatbeeld gedomineerd door affiches van de SP. Maar sportief als Herman is, hielp hij na de verkiezingen ook mee – oh zo braaf – om ze er ook weer af te halen. Herman was en is een actief kaderlid van de partij. Dat betekende ook toen al de mensen opzoeken, in de stad, in de buurt en in de fabriek. Maar daarnaast was Herman ook onze typist, layouter en drukker. Eerst in Nijmegen, en vanaf 1988 op het hoofdkantoor in Rotterdam. In 1994 ging hij ook daar samen met zijn gezin wonen. Hij werd verantwoordelijk voor de opmaak en de drukkerij, en werd hoofdredacteur van de Tribune. Vanaf halverwege jaren negentig is Herman de stuwende kracht achter de digitale SP. Hij was dan ook apetrots toen zijn website van de SP in 2002 werd uitgeroepen tot de beste politieke website. In alle categorieën scoorde SP.nl het hoogst. In het eerste jaar haalden we 150 bezoekers per dag. Dames en heren, dat is nu het honderdvoudige.

Herman is vele jaren lid geweest van het dagelijks bestuur van de partij. En om de man te typeren: twee uitspraken van hem. Heeft iemand hem al opgeduikeld ergens? Want ik vermoed dat hij ergens in de krochten achter een computer zit te werken nu. Om de man te typeren een uitspraak: 'Uiteindelijk gaat het er allemaal om een zinvolle besteding van je leven te organiseren, op een manier waar je ook nog zin in hebt. Dat heb ik altijd gevonden bij de SP. Op een praktische manier werken aan een betere wereld. Een club met gewone, enthousiaste en gezellige mensen.' En op de vraag wat hij zou doen als hij ooit één miljoen zou winnen, zei hij: 'Ik zou het niet weten. Met 1 procent daarvan zijn al mijn wensen al vervuld.' Herman waar ben je?

[applaus, men gaat staan als Herman het podium op komt]

Jan: Herman, had je het aan zien komen?

Herman Beekers: Daar sta je dan. Nee, helemaal niet. Want dit is normaal voor mensen die een beetje aan het einde van hun carrière zijn. Dus ik voel me aan een kant vereerd, en aan de andere kant denk ik: ze zijn me toch niet aan het afschrijven?

Jan: Nou ja, je hebt zelf een beetje de indicatie gegeven door tussentijds het Partijbestuur en het dagelijks bestuur te verlaten. En waarom zou je wachten tot iemand helemaal weg is? Je kunt dat ook doen wanneer hij in de glorie van zijn leven is, maar toch een stapje terug heeft gedaan.

Herman: Ja dat is een feit, om gezondheidsredenen. Ik heb last van slecht zicht, waardoor ik nu ook niet goed het podium op en af durf. Maar er blijft nog wel genoeg werk te doen, ook voor mensen met iets minder zicht.

Jan: Hoe staan we ervoor, digitaal?

Herman: Nog steeds heel goed. Net vorige week een enthousiaste bijeenkomst gehad met 76 mensen uit de afdelingen, en die zijn razend enthousiast bezig met de raadsverkiezingen. Ik denk dat we daar weer met leuke nieuwe dingen gaan komen, die ik hier niet zonder pc voor zou kunnen doen. Maar ik denk dat we nog steeds op het goede pad zijn; al is de concurrentie heviger dan tien jaar geleden.

Jan: Je bedoelt dat de concurrentie wakker is geworden. Denk je dat ze ook een viral movie gaan proberen?

Herman: Nee dat denk ik niet.

Jan: Herman, het grote moment is daar. Maar hoe kan ik in godshemelsnaam door een trui heen...

Herman: Ja, je had me moeten waarschuwen.

Jan: Je moet je ook kleden op dit soort dingen. Dat doe ik ook. Nou let op: ik prik 'm erin.

Herman: Jan mag dat bij mij. Ik ken 'm al langer. Dank jullie allemaal.

Jan: We zijn nog niet helemaal klaar. Kijk, dit is natuurlijk mooi symbolisch – ga je dit nou ook dragen?

Herman: Daar ga ik even over nadenken. Je kunt ook beleggen, geloof ik?

Jan: Wat je niet kunt beleggen is een cadeau wat we je geven; een vijfdaagse reis met je vrouw naar Rome, geheel verzorgd. Dames en heren: Herman Beekers.

Herman: Dat verdient dan vooral mijn vrouw, Ineke.

Riet de Wit: Herman proficiat, heel veel plezier in Rome. En zo zie je wel: ga je plakken voor de SP en opeens sta je na een paar jaar op het podium. Dames en heren, we zeiden het al aan het begin van de ochtend: een congres betekent dat er ook hard gewerkt moet worden. We gaan dan ook verder met de behandeling van de congresstukken: Uitvoering van de besluiten van het vijftiende congres, en het congresstuk Jij en ik zijn wij. En daarvoor geef ik nu het woord aan Bob, die de discussie en de stemmingen gaat regelen voor ons.

EERSTE TERMIJN BESPREKING CONGRESSTUKKEN

Bob Ruers: Nu zijn de afgevaardigden aan het woord. Dat zijn de sprekers die zich hebben aangemeld. In totaal hebben zich slechts 26 sprekers aangemeld. Valt best mee hoor. Ze zitten allemaal te rekenen hier. Elke spreker heeft recht op maximaal twee minuten spreektijd. Korter mag natuurlijk ook. Ik verdeel de groep in tweeën; de eerste tien en dan de volgende zestien. Ik zal beginnen met de eerste tien, die zal ik even voorlezen. Met het verzoek zich alvast op te stellen, links en rechts; een beetje verdeeld. En die komen dan het eerst aan het woord. Eerste tien sprekers zijn: Bob van Vliet uit Delft, Jan Hendriks uit Zevenaar, Tim Schipper uit Utrecht, Marie-Therese Janssen uit Oss, Katinka Coenen uit Brunssum, Laurens Ivens uit Amsterdam, Yolanda Claessens uit Heerlen, Rene Roovers uit Dongen, Sandra Beckerman uit Groningen, Patrick Zoomermeijer uit Zaanstreek. En ik hoop dat ze er allemaal alvast zijn; laat deze tien naar voren komen. Ik wijs er verder op dat links naast ons hebben plaatsgenomen de leden van de congrescommissie, die de taak hebben een en ander keurig te beantwoorden. De commissie bestaat uit, zoals u ziet, Agnes Kant, fractievoorzitter Tweede Kamer, Jan Marijnissen, voorzitter van de SP, en Hans van Heijningen, algemeen secretaris van de partij. En op hen rust de taak om de bijdragen van een gepast antwoord te voorzien. Ik wijs erop: dat antwoord komt pas na de pauze. Dus nu nog niet, we hebben nu de inspraakronde zal ik maar zeggen. We gaan beginnen; de eerste spreker die het spits gaat afbijten is Bob van Vliet. Ga je gang.

Bob van Vliet: Met een achternaam met een v kom je meestal op het eind – moet je plotseling beginnen; ik vind het niks. Ik ben Bob van Vliet, voorzitter van de afdeling Delft. De afdeling Delft deelt grotendeels de analyse in het congresstuk. Vooral één opmerking vonden we de spijker op zijn kop slaan: het gebrek aan vertrouwen dat in ons land heerst, dat solidariteit en een sterke publieke sector echt morgen beter kunnen maken dan vandaag. En ook daaraan gekoppeld het vertrouwen in ons als partij als dé club die dat echt beter gaat doen als al die andere mooipratende politici. En dat onderstreept natuurlijk het belang van activisme, langs de deuren gaan en buurten. Wij willen daar graag nog iets aan toevoegen. In motie nummer 5 roepen wij onze partij op om behaalde successen veel explicieter over het voetlicht te brengen. Mooie lokale verhalen kunnen niet alleen in de Tribune staan, maar ook als basis dienen voor campagnes in bushokjes en op stations. Daarnaast willen wij graag de partij oproepen om weer vaker een stap verder te gaan dan het eisen van verbeteringen, en de verbetering zelf te maken. We kennen allemaal de mooie verhalen over de huisartsenpost in Oss, en andere heldenverhalen van vroeger, maar dat soort plannen leven nog steeds. Wij willen graag het Partijbestuur aansporen om een paar van die lokale dingen uit te zoeken en in samenwerking naar een hoger plan te tillen. Zo kun je samen met een architect een mooi voorbeeld geven hoe gemengd wonen wél kan, we kunnen met ons nieuwe partijkantoor laten zien dat je dat duurzaam kunt bouwen, we kunnen laten zien dat betaalbaar plekken realiseren voor jongeren en cultuur wél mogelijk is. Het Partijbestuur ontraadt dat, omdat ze zegt: laat afdelingen nou zelf de prioriteiten stellen, daar is de landelijke partij niet voor. En dat moeten afdelingen inderdaad vooral blijven doen. Wat wij voorstellen is dat de landelijke partij, samen met die afdelingen een initiatief uitkiest, naar een hoger plan tilt, en er iets veel mooiers van maken dan die afdeling zelfstandig zou kunnen doen. Zo laten we zien dat we als partij niet alleen dingen voor elkaar kunnen krijgen, ook als we niet in het college zitten, maar zo helpen lokale initiatieven ook om landelijk winst te pakken.

Jan Hendriks: Goedemorgen. Jan Hendriks uit Zevenaar. Wij hebben een goed plan. Het plan voor de nieuwe koers in Nederland. Helaas slagen we er niet voldoende in om dat over het voetlicht te brengen. Natuurlijk kunnen we daar heel makkelijk de media de schuld van geven. Maar we moeten ook kijken naar wat we anders kunnen doen. En natuurlijk kunnen we onze plannen niet zelf uitvoeren; daarvoor hebben we natuurlijk anderen nodig, daarvoor moeten we sociale allianties smeden, daarvoor zullen we ook samen moeten werken met andere partijen. In het verleden hebben we heel erg geprofiteerd als lokale afdelingen

van de landelijke uitstraling van de SP. Op het ogenblik is dat natuurlijk wat lastiger, en misschien zijn de gemeenteraadsverkiezingen een soort ommekeer, dat wij als afdelingen de ommekeer bewerkstelligen. Dat wij als afdelingen de landelijke partij weer omhoogtrekken. Daarvoor moet natuurlijk wel veel gebeuren, want er zijn natuurlijk, ondanks dat we zeggen: organisatorisch zijn we op orde, best lastige problemen in de afdelingen. We moeten daarom organisatorisch versterkt worden. We hebben heel erg hard de steun nodig van het landelijk bestuur. Het zijn natuurlijk allemaal vrijwilligers, er worden hoge eisen gesteld, en dat betekent dat daar het een en ander moet gebeuren. We hebben gezien dat ons wetenschappelijk bureau uitstekende onderzoeken doet, zoals naar het functioneren van de politie. Misschien moeten we ook maar eens intern onderzoek doen naar onze afdelingen. En kijken hoe we die beter kunnen maken, hoe we kunnen zorgen dat die beter aan de bak kunnen, en dat die zich beter kunnen organiseren, en de rest van de partij weer meetrekken op de weg naar boven. Ik zal afronden met een motto dat vroeger voor op de Tribune stond, en dat is – ik richt me tot alle afdelingen en tot het Partijbestuur – ‘durf te strijden, durf te winnen’.

Tim Schipper: Beste mensen. In de tekst van het congresstuk kunnen we lezen: de overgrote meerderheid van de bevolking wil meer saamhorigheid, een goede publieke sector, en kleine inkomensverschillen. En men wil zich daar ook hard voor maken, als werknemer en als burger. Alleen, dan moet men er wel vertrouwen in hebben dat het dan morgen beter wordt dan vandaag. Maar dat vertrouwen ontbreekt totaal. Wij vonden dat als Utrecht toch wel een erg sombere zin. De tijd is inderdaad rijp voor een omslag, maar het is in Utrecht het afgelopen jaar wel degelijk gelukt om mensen voor zichzelf en voor anderen op te laten komen. Hun hoop en vertrouwen in iets beters terug te geven. Door als SP het voortouw te nemen bij het samenbrengen van die mensen. In de sloopwijken, Kanaleneiland en Overvecht. Sloop: vergeet het maar, gaat niet gebeuren. Maar ook door samen met het thuiszorgpersoneel en de vakbond onderzoek te doen en actie te voeren tegen de marktwerking en voor goede zorg voor een goed loon. Door de diverse buurtwerkgroepen op het gebied van luchtkwaliteit te verenigen in een actieplatform. Door zelf hard te werken, vertrouwen uit te stralen, kunnen we als SP het verschil maken. Door er te zijn en te blijven. Dan zie je bij mensen vrij snel nieuw optimisme – en dat vond ik een mooi boek destijds. Dat is onze rol in een notendop: niet alleen in Utrecht, maar overal. De mensen moeten het uiteindelijk zelf doen, maar wij moeten er zijn om het zetje te geven. Geen enkele andere partij in Nederland zet zich daadwerkelijk in voor een goede publieke sector, meer saamhorigheid, kleinere inkomensverschillen en goede arbeidsvoorwaarden. De PvdA niet, GroenLinks niet, en ook en zeker de PVV niet. In Utrecht zijn we vanaf oktober bezig met een campagne onder het motto: sociaal Utrecht kan wél. En dat is geen loze kreet, want het kán. En die houding moeten we hebben, dat optimisme moeten we uitstralen. En laten we met die vaststelling aan het eind van deze dag uit elkaar gaan, en keihard aan de slag gaan. Dank u wel.

Marie-Therese Janssen: Goedemorgen. De afdeling Oss heeft een goede discussie gehad met de leden over het congresstuk. Een prima stuk, vond men. De analyse van tien jaar geleden, hoe kijken we tegen de maatschappij aan, en wat kunnen we als SP daaraan doen, was toen, tien jaar geleden goed en is nu nog van toepassing. We hebben onze uitgangspunten en principes goed vast kunnen houden. We moeten aandacht blijven houden voor een betere zorg in Nederland. Een meer solidair zorgstelsel. Daarnaast ook een meer solidair loonstelsel. We moeten onze successen van de afgelopen jaren claimen en daar onze voordelen uithalen. De wijken moeten we in en luisteren wat de mensen daar te zeggen hebben. De duidelijke taal die we als SP altijd gesproken hebben, moeten we blijven uitspreken. De mensen in de wijken verwachten dit ook van ons. In veel gemeenten hebben we inmiddels bestuursverantwoordelijkheid. In Oss is de SP groot geworden door de acties in tijden waarin de solidariteitsgedachte en de aandacht voor de vele sociale problemen in de samenleving belangrijk waren. Als we de wijken in gaan, horen we dat men dit van de SP nu weer verwacht. Een enquête die we in Oss hebben gehouden, gaf als resultaat dat mensen tevreden zijn over besturen met de SP. Besturen met de SP heeft gezorgd voor goede voorzieningen en een goed sociaal beleid. Oss wordt door de bewoners ervaren als een sociale gemeente, waarin het prettig is om in te wonen. Met de verkiezingen in het verschiet – in Oss pas in november 2010 – moeten we ons programma scherp neerzetten. We moeten laten horen waar we de afgelopen jaren voor gestreden hebben. We moeten het verschil laten zien met de vroegere CDA- en VVD-colleges. Buiten de raad moeten we actief blijven. Door het voeren van acties, klein en groot. Strijden tegen verhoging van waskosten in verzorgingshuizen is een belangrijke actie. Het is een kleine actie, maar de SP laat wel zien waar we voor staan. We moeten onze successen van de afgelopen jaren claimen en daar onze voordelen uithalen.

Katinka Coenen: Beste partijgenoten. In het slotstuk ‘Jij en ik zijn wij’ zijn wij het helemaal eens met de volgende woorden: de reden van ons bestaan is om de harten van de mensen te bereiken, hoop op een beter leven te kunnen bieden, en ervoor te zorgen dat de mensen uiteindelijk in staat zullen zijn om samen met de SP de wereld te veranderen. Uit een enquête van Netwerk vorig jaar bleek dat de Nederlandse bevolking ontevreden is over het functioneren van de huidige overheid. Er is bijvoorbeeld geen duidelijke

aanpak van de economische crisis. De banken worden wel gered, maar de werkloosheid en de onzekerheid neemt toe. Het volk wil duidelijkheid en er is een persoon die daar met zijn partij handig op inspeelt: meneer Wilders. Hij doet de mensen geloven dat de huidige economische crisis wordt veroorzaakt door, niet door de zelfverrijking en de graaiers aan de top, maar door de tien procent niet-westerse allochtonen die onze banen inpikken, en die naar Nederland zijn gekomen om de boel over te nemen. Net als de SP zegt de heer Wilders tegen Europa te zijn, en is hij uiteraard ook tegen de leeftijdsverhoging van de AOW. Zijn bedoeling is om de nationalistische gevoelens onder de Nederlanders aan te wakkeren. Want dit levert hem heel veel stemmen op. SP staat voor solidariteit, de PVV voor tweedeling. Het probleem is echter dat veel mensen het verschil niet meer zien. Dat blijkt wel als wij in Brunssum worden gevraagd door een SP-lid of wij bereid zouden zijn om een coalitie te vormen met de PVV. Onze vraag is dan ook: waarom zijn we niet stilliger in onze benadering van de PVV? Leg de bedoelingen van heer Wilders bloot. Noem het beestje bij de naam. En laten we daarna vooral onze eigen, linkse koers varen. Meer insteken op samenwerken tussen allochtonen en autochtonen, het vergroten van solidariteit, en duidelijkheid scheppen. Hierdoor zullen we beslist onze aanhang vergroten. Dank u wel.

Laurens Ivens: Het kapitalisme is in crisis; ruim baan voor de Socialistische Partij dus. Toch is er geen reden voor een feestje. Voor velen is de toekomst erg onzeker. Wij moeten hen perspectief bieden. Niet langer de macht naar het kapitaal, maar de macht bij de mensen. Nederland moet van de Nederlanders worden. Deze echte democratiseringsslag moet niet bij mooie woorden blijven. Waar Marcel van Dam het PvdA-nest verlaten heeft omdat hij de koers van privatiseringen en verzelfstandiging niet meer kan onderschrijven, horen we de Amsterdamse burgemeester Cohen deze koers wel betwijfelen. Maar als we vragen wat voor conclusies hij eraan verbindt, blijft het stil. Ondertussen slaat de Amsterdamse PvdA-leider Asscher zich op de borst, omdat hij in 2006 de gedeeltelijke privatisering van Schiphol tegenhield. Maar dat hij in 2008 dit alsnog via een achterdeur regelde, dat horen we nergens. Het blijft voor de PvdA bij mooie woorden. Zo vrees ik dat ook Wouter Bos na zijn mooie woorden van vorige week geen nieuwe koers zal inzetten. Nu zijn deze drie aangehaalde PvdA'ers allemaal Amsterdammers. Maar misschien moeten ze eens een Rotterdams motto overnemen: geen woorden maar daden. Laten we hen daarbij helpen door telkens te verleiden tot concrete en sociale oplossingen voor mensen in de samenleving. Want intussen geven de Democraten uit '66 niet thuis bij deze democratiseringsopgave, en zet gewoon haar neoliberale koers door; de partijen die vrijheid zeggen te propageren, accepteren nog steeds dat kapitaal de vrijheid domineert. Nee: echt alleen de SP is er voor de mensen. Dat moeten we op straat, mens voor mens duidelijk maken. We moeten duidelijk maken hoe de samenleving eruit kan zien als de mensen weer de macht grijpen. Hoe we bouwen zonder te wachten op een woningmarkt. Hoe we verzorgen, inburgeren en onderwijzen zonder aanbestedingen. Hoe we overstappen op schone en betaalbare energie nadat de energiebedrijven zijn verpatst. Wij gaan die koers concreet maken. In de steden en in het land. Dit congres zet wat mij betreft deze nieuwe koers volle kracht in. De SP breekt de macht van het grootkapitaal, en geeft deze macht aan de Nederlanders. Succes ermee.

Yolanda Claessens: Goedemorgen partijgenoten. De afdeling Heerlen deelt de analyse in het stuk; een goede samenvatting van wat we hebben gedaan en wat we willen. Maar op zich is het niet meer dan dat. Wij SP'ers zullen allemaal aan de bak moeten om onze idealen krachtig en bevlogen om te zetten in de praktijk, samen met de mensen in dit land. Er is geen enkele partij die zo nadrukkelijk geageerd heeft tegen de privatiseringen en liberalisering in de publieke sector, die allemaal slecht tot ronduit desastreus hebben uitgepakt, zoals in de zorg, het openbaar vervoer en de energiesector. Hoewel de aanbestedingen in de thuiszorg van de baan lijken te zijn, wil minister Klink vrolijk verdergaan met de marktwerking bij de ziekenhuizen. Wie gaat ervoor zorgen dat die onzalige plannen van tafel gaan en worden teruggedraaid? Dat is aan ons, partijgenoten, en aan niemand anders. De mensen moeten weten waar ze voor kiezen als ze SP stemmen, en dat onze oplossingen duidelijk anders zijn dan die van andere partijen. Daarom moeten we aan de slag, of zoals we in de Heerlense campagne uitdragen: niet kletsen maar doen. Hoewel Heel de mens nog steeds verrassend actueel is, vergt de huidige crisis een nieuwe aanpak. Met solidariteit alleen lossen we de problemen van nu niet op. Natuurlijk moeten we die solidariteit wel blijven organiseren, maar we moeten een duidelijk links antwoord geven op een door rechts veroorzaakte crisis. De gewone man, de politieagent, de leraar, de AOW'er, noem ze maar op, hebben deze crisis niet veroorzaakt. En het is aan ons om ervoor te zorgen dat ze deze ook niet hoeven te betalen. Dus aan de slag voor een beter, menselijker en socialer Nederland.

Rene Roovers: Voorzitter, dank u wel; ik loop wat kreupel – het gaat er hard aan toe in de campagne in Dongen. Ik mag het woord voeren namens afdeling Dongen en ik wil het hebben over motie 12, de analyse van de ledenontwikkeling. Het gaat ons hierbij niet om een analyse van het aantal leden – ons amendement daarvoor is overgenomen – het gaat ons om een echte analyse. In Dongen maken wij geen leden. We zijn een gewone afdeling, we hebben acties, we hebben een bestuur, we hebben een actieve gemeente-

raadsfractie die flink aan de weg timmert, we staan er in de publiciteit goed voor. Toch, als we leden proberen te maken, dan hebben we daar weinig succes in. We hebben de zorgcampagne aangegrepen om leden te maken en we hebben daar nauwelijks resultaat mee geboekt. Dat moet anders. In Dongen hebben we veel potentie. Een aantal mensen weet dat we als afdeling best problemen hadden met het organiseren van een goede lijst voor de komende gemeenteraadsverkiezingen. We hebben de koe bij de hoorns gepakt en die potentie komt dan naar voren. We hebben op dit moment een fantastische campagne met een fantastische ploeg mensen. Als we een beroep doen op de mensen, dan zijn ze er. Toch vinden wij dat onze basis nog redelijk smal is. Veelal wordt een beroep gedaan op de oude mensen in de afdeling, aangevuld met nieuwe mensen. Wij vinden dat de partij daar de komende periode – en we hebben dat ons ook als afdeling tot opdracht gegeven – om de komende vier jaar te gebruiken om dat fundament van het aantal leden en het aantal actieve kaderleden te versterken. Alleen op die manier kunnen wij in Dongen als afdeling echt aan de slag blijven. Daarom vragen wij aan de partij om een analyse te maken van hoe dat nu gegaan is de afgelopen tijd, en hoe je die kwalitatieve omslag kunt maken. We hebben dat in een motie neergelegd; de congrescommissie ontraadt dat. Wij betreuren dat zeer en we willen het congres vragen die motie 12, analyse ledenontwikkeling, met deze toelichting alsnog over te nemen.

Sandra Beckerman: De Partij van de Arbeid in Assen kwam deze week met een heel goed idee. De gemeente moet minima gaan helpen met het invullen van belastingpapieren. De Partij van de Arbeid gaat dat niet zelf doen, maar ze zullen wel de wethouder achter zijn broek aanzitten om dat te gaan regelen. Dat is natuurlijk heel lief en aardig, maar wij doen dat gewoon zelf. Voor ons is het heel logisch dat we overal in Nederland hulpdiensten hebben, maar het is natuurlijk heel bijzonder. Dat we elk jaar duizenden mensen helpen; niet alleen met het invullen van belastingformulieren, maar ook met problemen met huisbazen, bazen en verschillende instanties. In Groningen bestaat onze hulpdienst al dertig jaar. Alleen dit jaar al kwamen er 1219 mensen op bezoek, vulden we 750 belastingformulieren in en haalden we op die manier voor ruim 200.000 euro terug voor onze cliënten. De hulpdiensten zijn de oren en ogen van de afdeling, fractie en wethouders. Dat moet zo blijven en met motie 7 vragen we om een nog snellere communicatie tussen hulpdiensten en de Kamerfractie, zodat we nog sneller tot actie kunnen overgaan. Toen wij de eerste bespreking hadden van deze congresstukken waren er dertig leden aanwezig, waarvan er slechts vijf niet ooit via onze ROOD-groep zijn binnengekomen. Dus, mochten er mensen aanwezig zijn die net als ik een klein beetje lui zijn, een ROOD-groep is de beste garantie voor jonge aanwas in je afdeling. Maar de uitholling van het hoger onderwijs, slechte banen, geen ov voor zestien- en zeventienjarige mbo-studenten, en in veel gemeentes nog steeds woningnood, betekenen dat er een wereld te winnen is voor jongeren. En alleen met een ROOD-groep kan je die strijd aangaan. Daarom vragen we met motie 9 voor meer inzet – niet alleen vanuit de landelijke partij maar zeker vanuit de afdelingen – voor ROOD. En mochten jullie dan toch bezig zijn met het steunen van moties, steun dan ook onze moties 8 en 10, voor een nog betere SP. Want wij zijn op 3 maart de enige garantie dat diegenen die de crisis niet veroorzaakt hebben, haar ook niet eenzijdig hoeven te betalen. En wij zijn de enige garantie dat er ondanks de crisis niet bezuinigd wordt op sociaal beleid. Wij zijn er klaar voor en om het op zijn goed Gronings te zeggen: kop derveur!

Patrick Zoomermeijer: Partijgenoten, vrienden, kameraden. Graag wil ik een lans breken voor wijzigingsvoorstel nummer 3 uit de Zaanstreek. Er stond bij het ontraden van dat voorstel een toelichting van het Partijbestuur. Die bevestigt eigenlijk de reden waarom wij het voorstel hebben ingediend, namelijk dat de SP een beetje aan scherpte begint te verliezen. Ik citeer even uit de toelichting van het Partijbestuur: 'Om in Nederland deel te kunnen nemen aan de regering moeten partijen samenwerken en compromissen sluiten.' Natuurlijk willen we regeren, maar niet ten koste van alles. Regeren is een middel tot verandering en daarmee maken we veel vijanden. Er zitten kansen en gevaren aan. Maar regeren is geen doel op zich. Het gaat erom wat je wil bereiken met dat regeren. Met wie en op welke wijze. Bijvoorbeeld: met welke politieke partijen denken we nu eigenlijk het zorgstelsel terug te kunnen veranderen of te kunnen redden? Met welke partij zouden we zij aan zij kunnen staan, die nu in het parlement zit, in het behoud van de AOW? Welke partij zal met ons zeggen: we moeten de verzelfstandiging van de woningcorporaties terugdraaien? En dan ook de daad bij het woord voegen? Ik zal je zeggen – en dat is heel jammer – maar dat zijn maar heel weinig partijen die je daarvoor bereid zult vinden. Het gaat erom om druk op te bouwen. En druk opbouwen doe je niet pas als je in de regering zit, maar al eerder. Dan moet je je al bewijzen. Je moet zorgen dat men niet om ons heen kan. We weten dat er lokale afdelingen zijn van de SP die wel zo'n sterkere positie hebben, die wel wat in de melk te brokkelen hebben. Die wel geworteld zijn, die geslaagde campagnes hebben gehad. Maar dat moeten we landelijk eerst herhalen; we moeten dat lokale ook naar het landelijke niveau stijgen en daar een deuk in een pakje boter gaan slaan. Bijvoorbeeld campagnes zoals voor het behoud van de AOW. Laten we die eens tot een succesvol einde brengen. En daarvoor zullen we landelijk weer moeten gaan mobiliseren. En kader opbouwen. Het bedrijvenwerk oppakken. En dat ook serieus nemen en intern bediscussiëren: wie van ons werken in bedrijven, zitten in de OR, zitten bij een vakbond; breng die mensen samen. En daarbij ook de vakbondstop durven aanpakken tegen hun gepolder

en het arrogant negeren van hun leden. Realistisch gezien – en ik ga afronden – zouden we gezien onze huidige omvang slechts een vijfde wiel aan de wagen kunnen zijn in de regering. En dat moeten we niet willen. Intussen hebben we de NAVO omarmd, het koningshuis daar praten we liever niet over; sinds wanneer zijn socialisten bang? Wees brutaal, eis het onmogelijke.

Bob Ruers: Dank u wel, dat waren de eerste tien sprekers. De tweede ronde worden niet zeventien, maar vijftien sprekers. Ik ga ze nu opnoemen, met het verzoek aan deze sprekers om zich links en rechts op te stellen. Dat zullen zijn: Anke van Hest, Wouter Groot Koerkamp, Michel Spekkers, Bart van Berkel, Daniël Westhoek, Mariska ten Heuw, Daan Brandenburg, Frank Futselaar, Anna de Groot, Ineke Palm, Ewout van der Hoog, Tiny Kox, Cecile Visscher en Gerrie Elfrink.

Waar is Anke van Hest? Dat krijg je met zo'n grote zaal met veel mensen. We wachten nog heel even op Anke van Hest. Is Anke al in beeld? Dan de volgende: Wouter Groot Koerkamp uit Den Haag. Ga je gang.

Wouter Groot Koerkamp: Dank u wel voorzitter. Ja, partijgenoten, kameraden en vrienden. Een van de vraagstukken van het zestiende congres van de Socialistische Partij is of ons beginselprogramma Heel de mens nog voldoet. De afdeling Den Haag vindt dat we een fantastisch beginselprogramma hebben. Alle maatschappijkritiek en de analyse die erin staat blijken gerechtvaardigd. Het kapitalisme, bleek wel de afgelopen tijd, heeft van de wereld een puinhoop gemaakt. En hoe willen de machthebbers dit probleem oplossen? De rijke stinkerds mogen hun bonussen houden, en eerlijke hardwerkende mensen die zijn de klos. Het duidelijkste voorbeeld in Nederland is misschien wel de verhoging van de AOW-leeftijd. Waanzinnig. Die kritiek van ons is dus terecht. Maar we zijn wel de tijd voorbij dat we alleen maar kritiek spuien. We hebben alternatieven nodig. Hebben we natuurlijk als partij. Tien jaar geleden schreven we Heel de Mens. We zijn nu tien jaar verder; we zijn van vijf Kamerleden naar 25 Kamerleden gegaan en volgens mij zijn we hartstikke klaar om dit land te regeren. Zoals ik zie, we hebben goede alternatieven nodig en die moeten we volgens mij ook koesteren. We hebben fantastische alternatieven geformuleerd in het boekje De buurt, de schaal van de toekomst. En juist dat buurtenverhaal, dat mist de afdeling Den Haag in ons beginselprogramma. Volgens mij is dat een ontzettend essentieel onderdeel van onze partij, van onze alternatieven. Daarin vind je oplossingen voor een toenemende individualisering, schaalvergroting en het verlies van solidariteit. Dus daar hebben wij een motie voor ingediend, ik hoop heel erg dat die jullie steun krijgt. We hebben helaas niet de steun van deze commissie. Zij zeggen: internationale samenwerking en integratie, daar hebben we ook notities over geschreven en die staan niet uitgebreid in ons beginselprogramma. Het probleem is: de buurten staan helemaal niet genoemd in ons beginselprogramma. Dus graag alsnog steun voor motie 3. Dank u wel.

Anke van Hest: Mijn naam is Anke van Hest van de afdeling Eindhoven. Dit is de eerste keer dat ik voor zo'n groot publiek spreek dus ik hoop dat ik niet over mijn woorden ga struikelen. Zo vlak voor de gemeenteraadsverkiezingen wil ik daarover een paar dingen kwijt. Onze afdeling heeft deze periode meegedaan aan het college. We hebben zes raadsleden en één wethouder. Dat is prima gegaan en onze wethouder Hans Martin Don heeft het sociale gezicht van de SP in Eindhoven goed neergezet. Daar zijn we trots op. En het succes willen we bij voorkeur herhalen. Maar dit heeft ook de nodige kruim gekost. Aan het college deelnemen is echt anders dan in de oppositie zitten. Het is raadzaam om afdelingen die na 3 maart in het college komen – en ik ga ervan uit dat dat er veel worden – te begeleiden. Extra ondersteuning voor pas startende wethouders is van wezenlijk belang om de beste resultaten te behalen. Ook belangrijk is het om niet op te houden met actievoeren als je in het college zit. In de volgende Spanning staat hierover een artikel van ons gemeenteraadslid Bernard Gerard waarin je kan lezen hoe we dit in Eindhoven aanpakken. Goed besturen en buitenparlementair werk bijten elkaar niet. Als je er verstandig mee omgaat, maakt het deelname aan het college alleen maar succesvoller. Natuurlijk is de straat opgaan voor elke afdeling van wezenlijk belang. Misschien is het een idee om duidelijke regels of aanbevelingen op papier te zetten voor afdelingen die meedoen of mee gaan doen aan de gemeenteraadsverkiezingen. Deelname aan de gemeenteraad mag niet betekenen dat er geen tijd en ruimte meer is om de straat op te gaan. Tot zover de bijdrage van Eindhoven. Dank voor jullie aandacht.

Michel Spekkers: Beste partijgenoten, beste congrescommissie. De Bredase afdeling is verheugd dat de congrescommissie met ons van mening is dat een crisisbespreking van de staat van de partij nodig is. Niet nu, niet op dit congres, maar wel straks bij de regioconferenties in het voorjaar. Ideologisch gezien is de partij redelijk op orde, hoewel we in Breda vaak net een stapje meer naar links willen zetten dan in Den Haag. Maar goed, dat bent u afgelopen jaren wel van ons gewend. Maar we slagen er niet in om ons ideologisch gelijk om te zetten in organisatorische winst – meer leden, meer stemmen, meer gewonnen acties, meer invloed. In tegendeel: we verliezen leden – 10 procent – we verliezen stemmen – ongeveer de helft – we spelen niet of nauwelijks een rol van betekenis bij de acties die er nu toe doen – 65 blijft 65. Het lijkt erop dat we steeds minder invloed krijgen in plaats van meer. Die spiraal moeten we en die kunnen

we doorbreken. En daarbij mag geen heilig huisje overeind blijven staan. De afdelingen moeten kritisch naar zichzelf kijken in het voorjaar, maar ook kritisch naar de Kamerfractie. Naar het partijbureau, naar de regiobestuurders en het Partijbestuur. En we verwachten van hen hetzelfde terug te doen. Samen moeten we en kunnen we er dan voor zorgen dat we weer de succesvolle, actieve, brutale en strijd bare partij worden die we sinds 2006 ontberen. Jij bent de SP omdat je ervoor hebt gekozen en ervoor kiest bij de enige echte oprecht linkse partij in Nederland te zijn. Ik, ik sta hier omdat ik vertrouwen heb in de ideologie en de standpunten van de SP. En ook geloof heb dat het doel waarvoor wij allemaal vechten een oprecht goede en haalbare doelstelling is. Wij zijn de SP, wisten en weten dat de weg naar het doel geen gemakkelijke is. We kunnen en we moeten samen ervoor zorg dragen dat we straks niet alleen gelijk hebben, maar ook ons volledige gelijk zullen krijgen. En we weten dat we daar een kritische zelfreflectie voor nodig hebben. En dat laatste moeten wij doen. Op korte termijn. Gewoon doen en vooral blijven doen.

Bart van Berkel: Beste SP'ers. Als Nijmegenaar ben ik altijd zeer verbaasd als mensen zeggen dat de SP niet wil of kan regeren. In Nijmegen doen we dat al acht jaar met groot succes. Toen in Nijmegen de linkse coalitie van SP, Groenlinks en PvdA acht jaar geleden begon, hoorde je uit verschillende hoeken de voorspelling dat deze coalitie het niet lang zou uithouden. Het tegendeel is bewezen. We hebben twee topwethouders geleverd en beiden hebben ze grote successen geboekt. Als de partij die sterk op de wijken inzet en de buurt als de schaal van de toekomst ziet, mag je trots zijn als je ziet dat de voorzieningen in de buurt op peil worden gebracht en dat je dat terugziet in de waardering van de mensen voor hun eigen wijk en de leefbaarheid en veiligheid in die wijken. Ik kan het op geen enkele manier los zien van onze manier van werken en het volkse karakter dat we hebben. Dat laten we iedere keer weer zien als we aanbellen bij mensen en mensen betrekken bij het vormen van hun eigen stad. Mijn oog viel bij het lezen van het slotstuk dan ook op de passages waarin gesproken wordt over het eventueel in een coalitie zitten met anderen. In die passage kwam bijvoorbeeld terug dat wij moeten blijven streven naar politieke samenwerking en dat bereidwilligheid van één kant onvoldoende daarvoor is. Dit is volgens mij helemaal waar en we moeten als SP dat dan ook zeker blijven nastreven. De ervaring leert ons wel uit Nijmegen dat dat niet altijd gemakkelijk is. We kunnen dat bevestigen; ook al zit je in een college met een partij die een roos als logo heeft, wil dat nog niet altijd zeggen dat het rozengeur en maneschijn is om in een coalitie te zitten. Je bent naast politieke machtsverhoudingen – die natuurlijk ook heel belangrijk zijn – wel afhankelijk van mensen die met je samen willen werken. Toch hebben wij vertrouwen in die politieke samenwerking in de toekomst.

Het zou niet de eerste keer zijn dat wij als SP de mensen verstoeld doen staan en mensen zullen verrassen. Men was verrast toen we voor het eerst in de Tweede Kamer kwamen. Men was verrast toen we van negen naar vijfentwintig zetels gingen. Men was verrast toen we in Nijmegen in een coalitie gingen zitten en mensen waren zeer verrast toen deze coalitie jarenlang een succesvolle coalitie bleek te zijn. Als ik dan dit congresstuk lees, en zie hoe actueel onze koers is, en ook lees dat we organisatorisch op orde zijn en nog steeds kunnen bouwen op heel veel vrijwilligers met heel veel inzet voor de partij, dan zie ik vooral die mensen voor me die beweren dat de SP nooit zal regeren. En dan kan ik maar één ding denken: ook die mensen staat een hele hele grote verrassing te wachten.

Daniël Westhoek: Partijgenoten. De afdeling Zoetermeer is van mening dat het beginselprogramma nog steeds actueel is en ook de afspraken die we twee jaar geleden hebben gemaakt op het congres nog steeds een goed middel zijn om onze fundamenteën te versterken. Want dat moeten wij als afdelingen en als partij als geheel nog steeds uitvoeren. Er zijn wel een tweetal punten die de afdeling Zoetermeer graag mee wil geven aan het nieuwe Partijbestuur dat vandaag hopelijk voltallig gekozen zal worden. Die punten zijn als volgt. Als eerste: wij als SP'ers zijn enthousiaste mensen, we gaan graag veel actie voeren en we hebben ook goede alternatieven. Maar wat wij als afdelingen nogal vaak merken is dat het tegen zijn nog te veel belicht wordt en juist onze goede alternatieven nog te weinig aan de mensen worden overgebracht. We willen ook aan het Partijbestuur en aan alle hier aanwezigen meegeven: laten we ons veel meer richten op de alternatieven die we hebben, zodat de mensen ook echt kunnen zien dat de SP ook echt de alternatieven heeft. Als tweede willen we meegeven dat wij als enthousiaste SP'ers altijd veel acties voeren, graag de straat op gaan en als de ene actie is afgelopen graag weer doorgaan met de volgende. Maar het is ook goed om te kijken naar de acties die je hebt gevoerd: wat ging er goed en wat ging er minder goed. Landelijk missen wij dat, maar ook als we naar onszelf kijken in de afdeling, doen we nog veel te weinig aan evalueren hoe onze acties zijn gegaan. En ik denk dat we daaruit veel kunnen leren, want de dingen die fout zijn gegaan, die moeten we een volgende keer niet nog een keer doen. Dat zijn de twee aandachtspunten die we het Partijbestuur en ook jullie als afdelingen graag mee zouden willen geven.

Mariska ten Heuw: Goedemorgen. In het congresstuk Jij en Ik zijn Wij staat: ons is niets aan komen waaien. Ik kan dat vanuit de afdeling Hengelo waar we gestart zijn begin jaren 70 alleen maar bevestigen. Ook ons is niets aan komen waaien. En dat zal de komende tijd ook niet gebeuren. De wereld veranderen,

dat is keihard werken. Ik kan met recht zeggen dat wij dat in onze afdeling de afgelopen jaren hebben gedaan. En daarom zien wij de raadsverkiezingen met veel vertrouwen tegemoet. We hebben nu een sterke afdeling. Maar dat blijft niet vanzelf zo. Het betrekken van mensen in zijn algemeenheid bij dingen die we belangrijk vinden is de basis van ons werk - anderen hebben dat al gezegd. Maar minstens zo belangrijk is het betrekken van actieve leden bij ons werk. Alleen door hen actief te betrekken hebben wij als afdeling betrokkenheid gecreëerd om de afdeling aan de basis te versterken. Daarvan zagen we afgelopen maandag het resultaat, namelijk vijf nieuwe mensen in het afdelingsbestuur. We hebben bovendien een kandidatenlijst met veel nieuwe mensen op verkiesbare plaatsen. Wij hebben de basis voldoende op orde om op 3 maart de volgende stap te zetten in de ontwikkeling van onze afdeling. Namelijk het meebesturen van de stad. Het menselijk en sociaal houden en verbeteren van Hengelo zal daarbij onze inzet zijn. Maar dat plaatst ons al direct voor een groot dilemma. Als we Annemarie Jorritsma moeten geloven, de voorzitter van de VNG, dan krijgen de gemeenten met gigantische bezuinigingen te maken. Voorzieningen, ik hoef ze niet allemaal te noemen, maar de WWB, de Wmo, wijkbudgetten, subsidies, al dat soort voorzieningen komen onder druk te staan. Terwijl de gemeente de basis is waar het ons om te doen is, waar de mensen leven en wij leefbaarheid voorop hebben staan. Wij vinden het onacceptabel dat door de kredietcrisis gemeenten nou zo gigantisch op hun budgetten worden gekort, waardoor het niet meer mogelijk lijkt te zijn of lijkt te gaan worden om menselijk en sociaal beleid te gaan voeren. We moeten ervoor oppassen dat als wij in een coalitie terechtkomen, dat wij dan straks de schuldigen zijn van het voor onze rekening nemen van onacceptabele bezuinigingen. Ik had daar graag een reactie op van de congrescommissie.

Daan Brandenburg: [Niet aanwezig.]

Frank Futselaar: Frank Futselaar uit Zwolle, maar gelukkig geboren in Groningen, dus als die het laten afweten wil ik het best overnemen. Ik denk dat er een goed congresstuk voor ons ligt; ik denk ook dat de meesten dat wel vinden, anders zouden er hier meer wijzigingsvoorstellen zijn geweest. Er zijn drie punten waarover ik het even zou willen hebben. Dat is het belang van een goede organisatie, een goede sfeer en één probleem tegelijkertijd aanpakken. Het zal sommigen van jullie niet zijn ontgaan dat er een jaar of twee geleden wat problemen in Zwolle waren – daar wordt ook in het congresstuk aan gerefereerd. Jullie kunnen ook wel bedenken dat dat niet bevorderlijk was voor de sfeer en de organisatiegraad. Nadat een paar jaar een paar mensen keihard hebben gewerkt om die afdeling overeind te houden, zijn wij begin dit jaar begonnen met een nieuw bestuur. We waren nieuw en we waren onervaren, maar we waren enthousiast en we hebben hard gewerkt. En ik kan jullie garanderen, partijgenoten, als je hard werkt en je bent enthousiast, dan bloeit er iets moois op. Wat we ook besloten is – er komt heel veel op je af als je afdelingsbestuur bent – dat je het beste één probleem tegelijkertijd kunt aanpakken. Als je dat doet, dan merk je dat het buurten in de buurt helemaal niet zo eng is als je dacht. En dat als je tien leden belt, je vanzelf weer een nieuwe folderaar krijgt. Dan zie je ook dat die stapel ZO-kranten in de schuur die zo eng leek, dat die steeds sneller weggaat. Dat je er geen 10.000 bestelt, maar 15.000 of 20.000, 25.000 en op een gegeven moment constateert dat je geen gebrek hebt aan bezorgers, maar aan straten.

Maar ik vertel dit natuurlijk niet alleen om te laten zien hoe goed we bezig zijn in Zwolle, maar ook om jullie aandacht te vestigen op motie 4, die gaat over het kiezen van het juiste probleem en het focussen. En wat ons betreft: af en toe gaat het weleens mis in de partij. Het Partijbestuur zegt in hun reactie: we beseffen dat we veel vragen van afdelingen. Nee, jullie vragen niet veel van de afdelingen; ik zou zeggen, kom maar op! Maar het gaat erom dat we één ding tegelijk doen en goed doen. Het is verkeerd als in dezelfde week afdeling A te horen krijgt: 65 blijft 65 is de kern deze herfst, en een andere afdeling: zorgbrigades zijn de kern deze herfst. Dan voeren we niet één sterke campagne, maar dan voeren we twee halve campagnes. Dat is zonde van onze kracht en zonde van wat we als SP kunnen waarmaken.

Anna de Groot: Partijgenoten, Anna de Groot afdeling Zaanstad. In de SP gaat het sinds jaar en dag over de problemen in de zorg, en om mensen die langer dan hun 65e jaar moeten werken. Da's meer een actueel probleem. En ik vind ook heel zeker dat wij het daarover moeten hebben. Waar de afdeling zich volgens de SP zich de laatste tijd wel erg weinig voor inzet, is het milieu. Er is een amendement, heb ik gezien, met betrekking tot de onrechtvaardigheid van de kilometerheffing. Maar een amendement met betrekking tot de verslechtering van de luchtkwaliteit door het bouwen van extra tunnels, spitsstroken enzovoort, ontbreekt. In Zaanstad zet de SP zich in voor het milieu. Wij weten dat menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit zich niet louter uitstrekt tot de korte termijn, tot één generatie, maar ook tot onze kinderen en hun nageslacht. Een voorwaarde voor de volgende generaties om te overleven is een schoon milieu en het zoeken naar schone alternatieven voor fossiele brandstoffen. De SP hoeft geen GroenLinks te worden, maar wij van de afdeling Zaanstreek vinden wel dat de SP zich op natuur, milieu en dierenwelzijn veel beter kan profileren dan dat zij de afgelopen jaren heeft gedaan.

Ineke Palm: Goedemorgen kameraden. Hoe overbruggen we de kloof tussen gelijk hebben en gelijk krijgen? Dat is de kern van motie 1. Waarom hebben we op veel punten gelijk gekregen in onze kritiek op het neoliberalisme, maar stopt desondanks onze groei in ledental en peilingen? Hoe lopen we juist in deze tijd van economische crisis en groeiende onvrede over de maatschappelijke orde, voorop in de strijd? Hoe gaan we om met de opkomst van nieuw-rechtsradicalen? Deze discussie is in de aanloop naar dit congres niet gevoerd. Dat vinden wij een gemiste kans. Het advies is onze motie over te nemen. Maar wat betekent dat precies? Komt er direct na de raadsverkiezingen een analyse van de staat van de hele partij? En gaan we dat bespreken in de komende regioconferenties, vraag ik het bestuur. Die raadsverkiezingen, kameraden, die gaan we winnen. Hier in Rotterdam en op veel andere plaatsen. We laten ons niet uit het veld slaan door een dip in de landelijke peilingen. Onze kracht zit in de combinatie van actie en fractie en vooral in ons werk aan de basis. Dat moeten we weer veel meer oppakken. Minder de nadruk op parlementair werk en meer investeren in beweging van onderop en in onze afdelingen. Dat is het tweede punt van onze motie. Samen met iedereen die wil vechten voor sociale rechtvaardigheid. Samen met politieagenten, onderwijzers, mensen uit de zorg, met mensen uit de buurten, bonden en bedrijven. Mensen moeten weer vertrouwen in zichzelf en zich niet door angst laten meeslepen met ondemocratische partijen. Dan moet er wel een verhaal zijn. Een verhaal van hoop en verandering. Wij hebben dat verhaal. De motie: het advies is overnemen; betekent dat dat we binnenkort een discussiestuk krijgen over de democratisering van de economie en de borging van het publieke belang, zodat we dat voor de regioconferenties kunnen bespreken? Want, kameraden, de tijd lijkt rijp voor verandering. Wij moeten blijven. Zelfs Wouter Bos lijkt de derde weg voorbij te zijn en nu moeten we even doorpakken. Op naar een nieuw socialisme!

Ewoud van der Hoog: Goedemorgen. We kunnen rustig stellen: de partij is op orde. Rust en orde, willen wij dat wel? De wereld verandert elke dag, dus willen we een nieuwe koers. Dus willen we een frisse wind. Hoezo rust en orde? Onze partij is nóóit op orde. Die moet zich verbeteren: elke dag, politiek en dus ook organisatorisch. Pas dan boeken we resultaat. Dat hebben we elkaar beloofd op het vorige congres, Fundamenten versterken. Maar. Hebben we genoeg nieuwe leden geworven? Hebben we onze leden genoeg ingeschakeld? Hebben we ze genoeg behouden voor de partij? Is er wel genoeg doorstroming, continuïteit, en vooral: werken wij genoeg samen met al die anderen? Het zijn deze vragen die we elkaar vaker moeten stellen. En beantwoorden, kritisch en zelfkritisch. Het wordt tijd dat we onze bescheidenheid afleggen. Ja, het hoofd omhoog maar nooit zelfvoldaan of zelfgenoegzaam. Ledenwerving is een alledaagse activiteit; ledenbehoud begint bij de eerste dag van het lidmaatschap. De buurt als basis politiek gezien, en dus ook de buurt als basis voor onze partij organisatorisch gezien. Er liggen nogal wat besluiten van het vorige congres. Die zijn nog steeds aan de orde. Gewoon uitvoeren, dan komt het vast in orde. Met jou, met jou en met ons.

Tiny Kox: Hier spreekt de Eerste Kamer, de kamer van heroverdenking, van twijfel. Partijgenoten, congressen zijn er om te twijfelen: was wat we deden wel wijs, wat kunnen we leren, wat deden we fout, wat kan beter? Twijfel is goed, is onmisbaar voor een partij als de onze. Twijfel aan alles, zei Karl Marx, en 150 jaar later zei Jan Marijnissen het hem nog steeds, en terecht, na. Niet alles loopt zoals we willen. Maar we willen niet meelopen met hoe het gaat. SP'ers zijn geen meelopers, maar vooroplopers. Dus congres, kijk goed uit wat er beter kan en moet. Durf gerust te twijfelen. Neem niet alles vanzelfsprekend aan, maar ga niet weifelen, treuzelen, aarzelen. Durf ook vast te stellen dat onze partij bewijst dat je vooruit kunt zien. Waar andere partijen een bijna blind geloof hadden, en soms nog hebben, in de werking van een normloos en ongeremd kapitalisme, voorzagen wij tien jaar terug al, toen we samen Heel de Mens schreven, de sociale, economische en politieke rampspoed waarnaartoe dat kapitalisme wel moest leiden. Pas nu, tien jaar en veel gemiste kansen later, lijken de andere partijen de ogen te openen. De commissie van Jan de Wit helpt ze daarbij door ons de figuren te laten zien en horen die met de kennis van nu erkennen wat een zootje ze sindsdien van onze maatschappelijke onderbouw hebben gemaakt. Dank je wel, Jan de Wit. [applaus] Applaus gaat niet van de spreektijd af?

Het is belangrijk dat we het kapitalisme onderzoeken. Maar, zou de oude Marx zeggen, het komt erop aan om het nu ook echt te veranderen. Dat kan. Maar dat kan alleen als onze invloed, onze kracht groter wordt en anderen nu onze kant durven kiezen in plaats van steeds rechts aan de macht houden. Enkele dagen terug, partijgenoten, erkende de leider van de Partij van de Arbeid dat zijn Derde Weg doodlopend is gebleken. Daarmee erkent hij impliciet dat hij in 2006 beter voor ons had kunnen kiezen dan Balkenende voor de vierde keer als brokkenpiloot achter het stuur van ons land te zetten. Mijn oproep aan ons: twijfel gerust maar ben vastberaden over onze koers. Mijn oproep aan andere partijen: onderken dat ons land alleen met ons erbij echt van koers kan veranderen. Kijk niet langer naar rechts maar kijk hoe we ons zo snel mogelijk linksaf kunnen begeven. Mijn oproep aan de kiezers: laat je stem dubbel tellen – hoe sterker de SP op 3 maar, hoe eerder Balkenende zijn rijbewijs verliest en er voor ons land weer echt iets te winnen is; echt waar het kan; ja, jij, ik wij, SP. Dank u wel.

Cecile Visscher: Goedemorgen partijgenoten. In mijn afdeling Den Bosch merken we dat mensen die vorige keer SP hebben gestemd nu erover denken om bijvoorbeeld D66 te gaan stemmen. Volgens ons komt dat omdat we wat hebben laten liggen met het optreden tegen Wilders. Wat die man zegt over moslims druist in tegen alles waar wij voor staan, tegen onze basisprincipes menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit. En dat hadden we veel duidelijker moeten maken. Het gevoel in onze afdeling is dat we wat afwachtend zijn geworden, voorzichtig. Maar we zijn niet groot geworden door voorzichtig te zijn. Onze kracht ligt juist in het formuleren van standpunten die gebaseerd zijn op onze basisbegrippen, heldere standpunten die we in duidelijke taal neerzetten. Wat de andere partijen daarvan vinden maakt niet uit; blijkbaar komen we toch pas in de regering als we de grootste partij zijn. Wij zijn er om de mensen een stem te geven die het eerlijker en rechtvaardiger willen en dat doen we zoals we altijd hebben gedaan, in klare taal en met die mensen samen.

Riet de Wit: Dames en heren, dank voor uw bijdrage. De beantwoording door de congrescommissie vindt plaats na de lunch. Voor de lunch zijn er nog twee onderdelen. Het eerste betreft natuurlijk de stemming voor het Partijbestuur. En daarvoor zou ik Remine Alberts, de voorzitter van het stembureau voor vandaag even naar voren willen vragen om de procedure voor ons helder te maken.

STEMMING VOOR PARTIJBESTUUR

Remine Alberts: Goedemiddag allemaal. De stemprocedure. Om te beginnen: de stemming over personen, die gebeurt schriftelijk en geheim. In jullie map hebben jullie drie stembiljetten gekregen. Ik hou ze maar even op. De voorzitter en de secretaris kiezen we in functie. Daar heb je dus voor de secretaris de rode en voor de voorzitter de witte ontvangen. Dan hebben we het derde stembiljet; daar kan heel veel fout gaan; daar ga ik wat langer bij stilstaan. Hiermee kies je negen algemene bestuursleden. Ze staan in het witte balkje onder. Daar kun je dus maximaal negen kruisjes zetten. Als dat klaar is, ga je over naar het stemmen. Maar eerst nog: voor alle kandidaten geldt: 50 procent plus tenminste één stem van het totaal aantal stemmen, dat maakt dat ze gekozen zijn. Als je straks de zaal verlaat dan kun je je stembiljetten in de bussen deponeren bij de uitgang van de zaal. Let wel op als je nog niet ingevuld hebt: tot een half uur nadat we hier de zaal verlaten hebben kun je nog je stembiljet deponeren, maar dan is het afgelopen. Aan het eind van de middag kom ik met de uitslag. Succes ermee.

SCHOONMAKERS IN ACTIE

Riet de Wit: Dames en heren, voordat u gaat lunchen nog even het volgende. U hebt vanochtend niet alleen een congresmap, maar ook een poetsdoekje gekregen. De mijne is geel, maar ze waren er ook in roze en blauw en ik ga u nu vragen om dat poetsdoekje uit uw tas te halen en dat binnen handbereik te houden. U hebt dat zo meteen allemaal nodig, voor meer dan één ding zelfs. Maar ik ga u vertellen na de volgende toespraak wat nou precies de bedoeling is. Maar zorgt u er in ieder geval voor dat u het bij de hand heeft. En dat is niet omdat we bang zijn dat het u meteen te veel wordt zo meteen, of dat u denkt dat Bob opgepoetst moet worden – dat is ook niet het geval. Het is ook niet zo dat er een tranentrekkend verhaal komt nu; integendeel: een heel strijdbaar verhaal. En na dat verhaal hebt u uw poetsdoek nodig. Dan zou ik nu willen vragen aan Judy Lock om op het podium te komen. Judy is de voorvrouw van actievoerende schoonmakers in Amsterdam. Judy, het woord is aan jou.

Judy Lock: Beste SP'ers, beste congres, mijn naam is Judy Lock en ik ben schoonmaker op Schiphol. En ik ben trots lid van de vakbond voor schoonmakers. Het is voor mij een grote eer om jullie hier te mogen toespreken. Behoorlijk wat gezichten heb ik al gezien. Als eerste mijn bestuurder, Ron Meyer, wiens SP-scholing ongetwijfeld actieve schoonmakers heeft gemaakt. Ben uit Heerlen was er altijd en mijn speciale dank gaat natuurlijk uit naar Sadet, want Sadet is inmiddels ook een beetje van ons geworden. Ze hield zelfs een toespraak op een wc-pot tussen de actievoerders midden op Schiphol. Dat is klasse! Namens alle uit de anonimiteit tredende schoonmakers van dit land dank ik al die SP'ers die schouder aan schouder met ons staan als wij onze nek uitsteken. En dat wij nog veel meer onze nek gaan uitsteken, dat is geen verwachting, dat is geen ambitie, nee dat is een feit. Duizenden schoonmakers ruimen dag in dag uit de troep van de hele samenleving op. Duizenden schoonmakers in Nederland zorgen ervoor dat treinen kunnen rijden, vliegtuigen kunnen vliegen, ziekenhuizen schoon zijn, en bankiers niet in hun eigen vuil verdwalen. Een collega zegt het heel mooi: schone vloeren zijn voor ons net zo belangrijk als de taken van de president voor hem, en zo is het maar net. Maar om even bescheiden te zijn, dan zijn wij toch een stuk beter in ons werk dan hij. Dit vak willen we goed kunnen blijven uitoefenen. We willen graag hard werken, maar we zijn geen robots. We willen graag hard werken, maar willen ook onze gezinnen kunnen onderhouden. We willen graag hard werken, maar we willen ook een beetje respect. We willen graag hard werken, maar we weigeren nog langer de uitgeperste sinaasappel van de grootste bedrijven van dit land te blijven; wij gaan geen rekening betalen die we niet hoeven te betalen.

Mooie woorden krijgen we te horen van onze bazen, hoe blij ze met ons zijn. En wat ze allemaal voor ons gaan doen in een verre toekomst. Maar, de keiharde werkelijkheid van hier en nu heeft zich getoond. Na vijf keer onderhandelen willen ze helemaal niks. Ze willen zelfs achteruitgang. Daarmee zouden wij het moeten doen. En als iemand nul biedt, zeggen wij: nul is flauwekul. En dus liep afgelopen maandag het ultimatum dat onze vakbond stelde aan de schoonmaakbedrijven en hun opdrachtgevers af. Vandaag begint onze actiereeks. Vandaag hebben in Amsterdam de collega's letterlijk en figuurlijk hun poetsdoek neergelegd: wij staken. Vandaag is de dag dat schoonmakers zeggen: schoon genoeg! Tot hier en niet verder. Dat doen we niet alleen met werkonderbrekingen en stakingen, nee, we gaan nog een stap verder. We gaan een record vestigen. Wij willen de grootste poetsdoek ter wereld maken. En waarom hebben we die nodig? Om de gierigheid van de grote opdrachtgevers, de slaafsheid van de schoonmaakbedrijven en de onrechtvaardigheid van Donner en co mee weg te poetsen. In feite zeggen wij vandaag: schoonmakers in heel het land, leg je poetsdoek neer en verenig je. Elke doek wordt voorzien van naam en woonplaats en vastgenaaid aan de doek van een collega of supporter. En zo ontstaat de grootste poetsdoek ter wereld, een tastbaar toonbeeld van onze groeiende kracht. En die kracht zullen we letterlijk en figuurlijk elke dag meenemen de komende weken. Ik roep jullie allemaal op om de poetsdoek die bij de congresstukken zat in de hand te nemen en bij ons neer te leggen, en jullie poetsdoeken toe te voegen aan die van ons. Schrijf er je naam en je woonplaats op en geef 'm straks af, in de pauze. Want: we willen allemaal een solidair

Nederland, waar de sterkste schouders de zwaarste schouders trekken, respect, waardering en rechtvaardigheid. Daar gaat het om. Dank je wel.

Riet de Wit: Judy, blijf even staan. Dames en heren mag ik u vragen om uw poetsdoek te pakken en als steun voor de stakende schoonmakers te zwaaien met uw doek. Judy, neem deze steun van 1200 SP'ers mee naar Amsterdam. Heel veel succes want dat verdienen jullie. Dames en heren, u moet, zoals u gehoord heeft van Judy, nog iets doen met uw poetsdoek. Ik zie al mensen hun pen pakken, maar dat lukt niet. Maar, daar is over nagedacht. Zo meteen vindt u in de foyer speciale pennen en daarmee moet u uw naam en uw woonplaats op de doek schrijven. Die worden straks allemaal ingezameld. U wordt ook verzocht om ze af te geven bij de SP-shop. Die worden vanmiddag naar Amsterdam gebracht waar ze, in de poging een nieuw record te vestigen in het Guinness Book of Records voor de grootste poetsdoek ooit, verzameld worden en aan elkaar genaaid worden. We wensen in ieder geval allemaal de actievoerende schoonmakers heel veel succes. Dames en heren dan zijn we nu toe aan de lunch. Nog heel even, voordat we gaan lunchen, de opmerking: u bent hier met bijna 1200 andere SP'ers en gasten. Er zijn heel veel buffetten waar u terecht kunt. Stort u dus niet allemaal op het eerste het beste buffet. Er is meer dan genoeg. Er is ook gerekend op vegetariërs, maar dat betekent wel dat niet alle vleeseters meteen als eerste de broodjes met kaas moeten opeten, want dan komen de vegetariërs in de problemen. En als iedereen een beetje oplet, dan moet het goed komen. Vergeet niet om tijdens de lunchpauze uw poetsdoek in te vullen en in te leveren bij de SP-shop. En mocht u nog niet zo'n mooie congresfoto hebben als Bob en ik: dat kan ook nog in de pauze. En vergeet vooral ook niet om uw stembiljetten te deponeren in de stembussen bij de uitgangen van de zaal. Wij zien u hier allemaal terug om uiterlijk half twee. Dan gaan wij beginnen, dus zorg dat u om vijf voor half twee in de zaal bent. Dames en heren, eet smakelijk.

PAUZE

BEANTWOORDING: EERSTE TERMIJN

Riet de Wit: Goedemiddag, dames en heren, ik hoop dat u goed geluncht hebt, want we gaan weer flink aan het werk. Terwijl u zat te eten, heeft de congrescommissie namelijk kunnen nadenken over de antwoorden en die gaat u zo meteen krijgen. Als er sprekers zijn die in eerste termijn het woord hebben gevoerd en die dat na de beantwoording van de congrescommissie ook in tweede termijn willen, dan vraag ik hen om zich straks zo snel mogelijk bij Marga en Lian te melden zodat we de tweede termijn ook flink door kunnen werken. Maar eerst zou ik dan nu het woord willen geven aan de leden van de congres-commissie.

Agnes Kant: Goedemiddag, ik mag het spits afbijten zoals dat heet. En ik wil beginnen met de woorden van Ineke uit Rotterdam, die zegt: “Er is een kloof tussen gelijk hebben en gelijk krijgen.” En helaas is dat zo. Mariska uit Hengelo zei: “Het is ons niet komen aanwaaien, we hebben er heel hard voor moeten werken.” En ook dat is een waarheid als een koe. We hebben heel hard moeten werken om uiteindelijk dan nu, ik zou bijna zeggen helaas, gelijk te krijgen en we zullen ook weer heel hard moeten werken om dat ook te gaan incasseren en daadwerkelijk dit land te gaan veranderen. Jan Hendriks uit Zevenaar zei dat hij daarom het jammer vond dat ons alternatief, onze nieuwe koers, niet voldoende voor het voetlicht komt en hetzelfde werd gezegd door Daniël Westhoek. En ik ben het met de heren eens, en ik denk dat jullie dat allemaal zo voelen, dat onze alternatieven, eigenlijk ons gelijk hebben, onvoldoende voor het voetlicht komen. Tel daarbij op dat we, en daar moeten we eerlijk over zijn vandaag, er niet zo goed voor staan in de peilingen, we zijn niet zo ‘hot’. Ja, als je dat optelt, dan is dat niet leuk, dan is dat niet goed en dan moeten we ons dat aantrekken en dan moeten we het vooral ook beter gaan doen. Maar het is ook onterecht. En daar moeten wij niet van wakker liggen maar vooral heel strijdbaar van worden. Want het strookt niet met het beeld dat veel mensen hebben die je spreekt over het vertrouwen in ons. Ze hebben het vertrouwen in ons, ze zijn het eens met veel van onze standpunten, ze vinden de SP nog steeds een integere partij, en ze roemen onze strijdvaardigheid. En, zoals Tim Schipper uit Utrecht zei: “De bevolking wil saamhorigheid.” Dus daar zit het probleem ook niet. Al is de vraag die opkomt: is dat dan iets om wakker van te liggen? En dan zeg ik: ja, en nee. Nee, als je de goede analyse hebt, en dat werd ook gezegd door Marie-Therese uit Oss, “wij hebben nog steeds de goede analyse”, dan is het niet iets om wakker van te liggen. Dan is het vooral iets om verder te bouwen. Want de SP is geen modeverschijnsel. Wij zijn een partij van alle tijden. Goede tijden, slechte tijden en vooral van de toekomst. Onze fundamenteën zijn goed, en dat is door meer sprekers vandaag gezegd, dus er is alle reden om verder te bouwen en dat is beter bouwen op fundamenteën dat is écht beter bouwen, knoop dat in je oren, dan op golven van populariteit. De SP is geen windvaantje en Tiny Kox zei het: “Meelopers zijn we niet, wij zijn vóórlopers.” En eigenlijk zie je nou een beetje, en dat is een beetje raar, dat wij heel consequent zijn. Wij maken al vijftien jaar de goede maatschappelijke analyse en hebben al vijftien jaar – al veel langer, maar ik pak dan even de periode dat we in Den Haag ook ons woordje doen – de goede analyses, de goede kritieken en de goede oplossingen. Wij zijn consequent daarin. En het lijkt wel alsof die consequentie dan soms ineens tegen je gaat werken. Dan hoor je als je een debat voert of je mening vormt of ook wel eens van een journalist – ja, zonder de media ergens de schuld van te geven – ja dat de SP tegen de marktwerking in de zorg is dat weten we wel. Er is toch een soort gewenning eigenlijk, een soort gewenning dat de SP eigenlijk wel de goede oplossing heeft, lijkt het wel. Dus eigenlijk is er geen reden om wakker te liggen m á á r er is wel een reden om er van alles aan te doen als je gelijk hebt. Er is alle reden voor minder bescheidenheid en ik hoorde iemand dat ook zeggen, wij hebben namelijk de beste analyse en dan gaan we Nederland overtuigen dat wij ook de beste oplossing hebben.

En dan komen we op de motie 1 van Zaanstad en Rotterdam die daar ook eigenlijk over gaat en die een schitterende titel draagt: Hoop op verandering. Wij willen dat overnemen, dat weet u al, en dat is eigenlijk ook een concrete uitwerking van die alternatieven en onze oplossingen, daar vraagt die motie om. Wij doen dat natuurlijk al volop, wij zijn daar volop mee bezig. Op de sociale zekerheid, op de zorg, op het

onderwijs, de politie, woningbouwcorporaties en natuurlijk ook als het gaat om de verdeling van de lasten in dit land. Er wordt volop gewerkt aan alternatieven. We hebben er natuurlijk al legio en we zijn ze steeds verder aan het concretiseren en het komend voorjaar zullen we natuurlijk in alle debatten die daarover gaan over de toekomst van dit land ons stevig roeren. En één ding hoort daar inderdaad bij, bij die alternatieven en de komende bezuinigingen ook, Mariska zei het al uit Hengelo: “Ja, gaat u er maar van uit dat wij dwars gaan liggen voor bezuinigingen op de gemeente. Want dat zijn indirect bezuinigingen op de mensen in de buurten, op de bibliotheken en op de thuiszorg. Of het is indirect de prijs van de crisis doorsluizen naar de mensen omdat gemeentes lasten gaan verhogen. Dus ja, wij zullen ons verzetten tegen bezuinigingen op de gemeente.”

Ik kom dan bij motie 3. Motie 3, die vraagt om ons rapport De Buurt de Schaal van de Toekomst te integreren in het beginselprogramma. Ja, wij reageren niet voor niks alsof dat een uitwerking is van het beginselprogramma en daar houden wij ook aan vast. Veel belangrijker nog dan waar het op papier staat, is waar het in de praktijk gaat gebeuren en dat is een appèl op jullie. Veel afdelingen zijn er al volop mee bezig. In de Tweede Kamer brengen we al die alternatieven voor het voetlicht, we doen in afdelingen acties voor politiestations, voor zorg, voor buurtzorg, voor van alles en nog wat. De oplossing is niet dat ook op papier in het beginselprogramma te gaan zetten, maar in de praktijk daadwerkelijk te knokken voor goede voorzieningen op het buurtniveau voor de mensen. Anne de Groot zei dat ze in die concrete uitwerking en onze alternatieven voor het voetlicht twee dingen miste, namelijk milieu en dierenwelzijn. Ja, bij milieu speelt inderdaad vooral niet dat we niet een goede oplossing hebben, maar dat we ook hierbij blijkbaar onvoldoende in staat zijn om dat voor het voetlicht te krijgen, en we zullen dat advies ter harte nemen dat dat beter moet – maar niet omdat wij geen alternatieven hebben want die hebben we volop. Denkt u nog even terug aan onze acties het afgelopen jaar. Wie had het beste alternatief voor duurzame energie, de partij die het hele jaar geknokt heeft om de energiebedrijven niet uit publieke handen weg te geven, niet te verpatsen aan het buitenland maar te knokken voor het behoud zodat wij er nog over gaan en inderdaad kunnen gaan voor een goede toekomst en duurzame energie? Het tweede punt was dierenwelzijn. Ja, daar kan ik zelfs niet van zeggen dat ik zou willen dat het beter voor het voetlicht kwam, want ik vind daar eerlijk gezegd helemaal niks mis mee. Onze Krista zit op de eerste rij, zij heeft in de Tweede Kamer een wetsvoorstel aangenomen gekregen voor een verbod op de nertsenfokkerijen. Hoe concreet wil je dierenwelzijn hebben? Krista, gefeliciteerd daarmee.

Dan een wat precairder punt. Ja, Wouter uit Den Haag, wij willen regeren. En nee Patrick, Patrick Zoomer-meijer natuurlijk, nee, niet ten koste van alles. En nee, Patrick, dat is ook geen doel op zich. Maar we gaan er wel voor. Natuurlijk hoor ik ze ook, de mensen op straat, en u ook: de mensen die teleurgesteld zijn dat het de vorige keer niet gelukt is. Ik begrijp dat. Maar u moet de mensen duidelijk maken dat hun teleurstelling onze teleurstelling is. En dat eigenlijk, om die reden ernaar te neigen de SP de rug toe te keren, dat dat precies de verkeerde reactie is. Want wat zij dan doen, is diegenen die niet met ons wilden samenwerken, diegenen die de vorige keer hun stem op de SP genegeerd hebben, die belonen ze. Dat moeten ze niet doen. Want vorige keer is helaas na de verkiezingsuitslag geen respect getoond voor de uitspraak van de kiezer. En de Partij van de Arbeid heeft toen een historische vergissing begaan door niet tegen het CDA te zeggen: “Als jullie de SP niet willen, dan doen wij ook niet mee.” Dit is een opmaat naar de vraag die Jan Hendriks uit Zevenaar stelde: “Komt er ook nu weer een soort sociale alliantie?” Ja, natuurlijk gaan wij voor samenwerking, dat doen wij altijd en dat zullen wij ook dit keer weer doen. Vorige keer is niet ingegaan door de Partij van de Arbeid op onze uitnodiging voor de verkiezingen om samen op te trekken. Uiteraard zullen wij hen daar deze keer nog nadrukkelijker toe uitnodigen en er zijn drie extra redenen voor. De eerste is: de omstandigheden waar we in zitten, de politieke keuzes waar we de komende jaren voor staan die nopen tot een alternatief. De tweede reden is het sociale debacle van dit kabinet. De Partij van de Arbeid moet zich toch nu dag in dag uit achter de oren krabben, als ze zien wat het kabinet doet, als ze zien waar ze deel aan hebben, dan kunnen ze niet anders dan spijt ervan hebben dat de SP er niet bij zit. De derde extra reden om nu samenwerking te zoeken is de opmerkelijke toespraak – er is al aan gerefereerd vandaag – van Wouter Bos vorige week. Hij lijkt afstand te nemen van de jarenlang gevoerde lijn. Tiny refereerde daar ook al aan. En dat is een extra reden om inderdaad te kijken of het echt een ruk naar links is, nou een blikje naar links, en of er samen te werken valt in de toekomst.

Dan nog een laatste punt. Cecile Visscher en Katinka Coenen noemden de man waar heel Nederland het dagelijks over heeft: de heer Wilders. Cecile zei: “Ja, D66 heeft haar populariteit te danken aan de heer Wilders en het verzet daartegen.” Ik denk ook dat de heer Pechtold naar bed gaat en opstaat met de heer Wilders. Ja, figuurlijk dan. En daarmee wil ik helemaal niet zeggen dat ik het niet terecht vind dat je elke kans die je krijgt moet grijpen om de perverse ideeën van de heer Wilders te bestrijden. Dat doen wij ook en dat zullen wij ook blijven doen. En deze twee dames riepen daar ook toe op en dat vind ik ook terecht, en dat zal ik ook doen. Ik zal ook vooral na zijn perverse opmerkingen, aangeven dat de PVV wel schreeuwt maar geen oplossingen heeft. Na elk maatschappelijk probleem dat in de Kamer aan de orde

komt, of het nu gaat over de AOW of over de kilometerheffing, er is overal één oplossing voor, een immigratiestop, dat is de allesreiniger van de PVV. En daar kun je grapjes over maken en dat kan je bestrijden binnen en buiten de Kamer, en wat doen wij, maar er is maar één echt antwoord op. Het echte antwoord is dat wij de problemen van de mensen, zoals altijd, serieus nemen; de mensen opzoeken in de buurten, met ze spreken over de problemen, oplossingen aandragen en vooral ook tot het gaatje gaan en knokken dat die oplossingen er ook daadwerkelijk komen. Wij buurten in de buurt, wij zien wat de mensen voor problemen hebben, en wij pakken dat aan. Zoals wij nu als fractie bijvoorbeeld doen in de Schilderswijk. Wat blijkt, de Schilderswijk heeft 100 procent zwarte scholen. Een moeder die zegt: “Er is één Nederlander op school, één blanke op school, dat is de juf en voor de rest zijn het alleen zwarte kinderen”, en die daarvan baalt, als het gaat om de toekomst van haar kind. Als we in een buurt komen in de Schilderswijk, waar blijkt dat er zo veel problemen en overlast zijn dat de politie die wijk niet eens meer ingaat. Wij voeren daar actie voor, samen met de mensen. Een jongerencentrum wat er niet is in West, in de Schilderswijk, en waardoor dus de jongeren op straat hangen, overlast veroorzaken, wat natuurlijk niet moet. En wij knokken nu samen met de jongeren in de Schilderswijk, zodat het jongerencentrum er wel komt. Drie concrete voorbeelden van hoe het anders moet in dit soort buurten. Wij buurten, wij spreken met de mensen en wij voeren samen met ze actie. Mensen tegen elkaar opzetten is geen oplossing. Wij zoeken de mensen op en knokken samen met hen voor een beter Nederland. Dat is een oplossing.

Hans van Heijningen: Beste partijgenoten en gasten, ik mag een aantal moties toelichten rond partijorganisaties en ik ga in op de bijdrage van zes sprekers. Beginnen we met Frank Futselaar uit Zwolle. Landelijke campagnes moeten beter gedoseerd worden en geëvalueerd worden. U zult allemaal weten dat plannen en politiek, dat dat een hele lastige combinatie is en wij doen er alles aan om te zorgen dat de maatvoering in orde is. Tegelijkertijd realiseren wij ons dat de ene afdeling de andere niet is, dat capaciteit om zaken uit te voeren nogal verschilt, en wij doen er alles aan om afdelingen te ondersteunen bij het maken van verstandige keuzes. Lessen trekken; zowel Frank Futselaar als Michel Spekkers uit Breda onderstrepen dat punt. Ik kan u vertellen, dat doen wij voortdurend en van zelfgenoegzaamheid is binnen het partijbestuur geen sprake. Eén van de dingen die we onlangs besloten hebben op basis van een evaluatie van de afgelopen paar jaar is dat wij meer aandacht gaan besteden aan de uitwisseling tussen onze wethouders. Wat kunnen wij leren van meeregeren en hoe zit de verhouding wethouder-afdeling idealiter in elkaar? Jan Marijnissen gaat vanaf de nieuwe periode twee keer per jaar met onze wethouders om de tafel om dit soort dingen te bespreken. Een heel praktisch puntje van hoe wij voortdurend leren, we hebben de afgelopen week in het kader van de 65 blijft 65-actie overal op spandoeken en bruggen grote spandoeken opgehangen. En omdat we daar tientallen positieve reacties op kregen, hebben wij gezorgd dat diezelfde spandoeken, niet diezelfde maar andere spandoeken, ingezet gaan worden rond 3 maart, de gemeenteraadsverkiezingen. En ons laatste puntje, wij hebben een scholingsteam dat hard en productief is. In 2008 hebben 3485 SP-leden scholing gevolgd en op die manier proberen wij wat wij leren te delen, met al onze partijgenoten. Dan gaan we even naar Delft, Bob van Vliet. Motie 5, successen uitdragen. Die boodschap is ons uit het hart gegrepen. Wij zijn een partij waarin te veel valse bescheidenheid is. Ik ben de afgelopen week op werkbezoek geweest in Alkmaar, in Overdie. Eén van de prachtwijken, waar onze Mohamed Ezhar actief is met buurtvaders, Marokkanen, Turken, Nederlanders. Ik ben in Culemborg geweest, waar het SP'ers zijn die een ontzettend goede rol spelen in pogingen om de volstrekt verziekte verhoudingen daar aan te pakken. Ik heb in die zin tientallen mensen getroffen waar wij ontzettend trots op kunnen zijn. De PVV – en Agnes zei het ook al – benoemt de problemen en zet de verhoudingen op scherp; wij zijn in die steden aanwezig om reële problemen op te lossen, en daar mogen wij hartstikke trots op zijn. Tegelijkertijd, als je het hebt over successen uitdragen, wij hebben ook een zekere naïviteit. Als je in Amsterdam op zich een mooi pamflet over de metro verspreidt, mag je er niet van uitgaan dat iedereen in Amsterdam weet dat wij van meet af aan tegen de metrobouw geweest zijn. En als je dat al vergeet te melden in het pamflet, dan mis je een belangrijke boodschap, dan ben je meer met jezelf bezig dan met de mensen. Want nog niet alle Amsterdammers weten dat wij de partij zijn van het metroverzet. En de afdelingen die met de landelijke partij, stelt Bob van Vliet voor, samen zouden moeten werken aan het verwezenlijken van interessante projecten. Het is belangrijk dat afdelingen hun best doen om met interessante projecten te komen en als zij daarbij de hulp of ondersteuning van de landelijke partij kunnen gebruiken, dan moeten zij niet nalaten om ons dat te vragen en dan gaan wij kijken wat wij kunnen doen.

Sandra Beckerman uit Groningen, de hulpdienst. Zij vraagt: “Wanneer komt die website waarop wij onderling ervaringen en nuttige lessen uit kunnen wisselen?” Die website, die komt er wat ons betreft. De afgelopen twee jaar is dat niet gebeurd, maar wij hebben wel een aantal bijeenkomsten georganiseerd om te zorgen dat hulpdiensten hun belangrijkste zaken uitwisselen. En in die zin hebben we wel iets gedaan in de geest van de uitvoering van die motie uit 2007, als het gaat om de hulpdienst. In Groningen en in die zin verdienen Sandra Beckerman en de afdeling Groningen een compliment, 30 jaar een hulpdienst. En een hulpdienst zoals die moet draaien, namelijk van de ene kant mensen helpen en van de andere kant op die manier ontdekken waar de grote problemen zitten, hoe je die politiek agendeert, en hoe je daar met zijn

allen actie voor voert om te zorgen dat er minder mensen naar de hulpdienst hoeven. Dus wat dat betreft gaan wij aan het werk met die motie.

Rene Roovers uit Dongen, ledenontwikkeling. Rene, wij volgen de ledenontwikkeling als partijbestuur op de voet, we hebben het er wekelijks over en proberen én te leren en dingen in gang te zetten. Een voorbeeld, wij zijn het afgelopen jaar een paar duizend leden verloren en wij hebben met 700 van die mensen contact gehad, en die mensen hebben gezegd: “Wij hadden het idee dat met de reusachtige overwinning van de SP in 2006 Nederland snel en ingrijpend zou veranderen op een manier die ons aan zou spreken, socialer en vriendelijker, een plezieriger land en eerlijker delen, dat is er niet van gekomen dus op dit moment zien wij de meerwaarde niet van lid blijven.” Maar, zeggen die mensen erbij, “wij sympathiseren nog steeds met jullie partij. Bij de verkiezingen zullen we op jullie partij stemmen.” En dus is het aan ons om die mensen opnieuw te overtuigen dat lid zijn van de SP, dat dat wél een meerwaarde heeft en dat wij met meer leden meer kunnen en dat het vaak langere-termijnprocessen zijn, maar dat wij serieus stappen vooruit gaan maken, nu en in de komende tijd. Ledenbinding. Als je het hebt over hoe meer leden te krijgen, moet je eerst zorgen dat je de leden behoudt, meer verspreiders van ons materiaal, want verspreiders van ons verkiezingsmateriaal zijn onze ambassadeurs en Ewout van der Hoog uit Amsterdam, die hier ook sprak zo-even, die heeft op dat vlak in Amsterdam Centrum een ontzettend goede praktijk ontwikkeld en kan zeggen: “Ik heb een tekort aan straten want wij hebben het allemaal voor elkaar.” Dus petje af.

Ledenwinst. Wij weten allemaal dat wij veel leden kunnen winnen op een moment dat onze landelijke partij hot is, afdelingen geworteld zijn in de wijken en het verkiezingstijd is. Al die drie voorwaarden zijn mis- schien op dit moment niet overal even sterk aanwezig. Maar met name afdelingen die de afgelopen vier jaar een praktijk ontwikkeld hebben, vanuit de oppositie of meebesturend, waarvan de mensen in de stad zeggen: daar mag je trots op zijn, die afdelingen hebben ook nu, ondanks het feit dat we als landelijke partij wat minder scoren qua populariteit, alle mogelijkheden om nieuwe leden te werven. En ik zou zeggen: zet hem op met zijn allen.

Jan Marijnissen: Nou ja, wat er overblijft is voor mij. Allereerst de Zaanstad, de Zaanstreek, Zaandam, wat is het nou. Ze gebruiken het ook allemaal zelf door elkaar dus dat maakt het ook allemaal niet zo simpel, maar ik ben het niet met ze eens en vooral niet met Zoomermeijer. De beste man haalt twee dingen door elkaar. Ten eerste aan de ene kant machtsvorming, waar wij als SP voortrekkers zijn, buiten het parlement, in het parlement. Maar Zoomermeijer moet leren dat als je wil regeren, dat je dat met anderen doet en als je die niet hebt, dan gaat het niet door. En als er hier gezegd wordt: “We moeten regeren”, moeten we ook mensen hebben óm mee te regeren. En die twee dingen haalt Zaanstad door elkaar. Dat wou ik even duidelijk zeggen. Wij zijn, zeg ik hem ook even, geen zelfgenoegzame partij die in eigen gelijk zichzelf gaar kookt, dat is een belediging aan de partij. Wij zijn wel een partij die analyseert, die systematiseert en die mobiliseert en die tegen de privatisering was van elektriciteitsbedrijven. Ik raad Zoomermeijer aan nog eens even in zijn eigen stad na te gaan hoe wij dat daar gedaan hebben. Wij opereren nooit los van de mensen en wij zijn tegen sectarisme. En dat is de reden waarom wij niet stonden bij De Nederlandse Bank, samen met een paar honderd gasten die politiek de weg kwijt zijn. Dat is te verklaren. Ja daar mag je rustig voor klappen.

Dan de motie 2 van Breda en wederom Zaanstreek, die zeggen dat ze vragen aan het congres: moeten wij de problemen niet gaan bespreken? Dames en heren, wij doen al 25 jaar niks anders, elke dag bespreken wij problemen in het dagelijks bestuur. Elke maand in het Partijbestuur, elke twee maanden in de Partijraad waar alle afdelingen vertegenwoordigd zijn. Zoomermeijer kan daar zelf het woord voeren. Palm kan daar zelf het woord voeren. Daar discussiëren we. Toch niet alleen als we een congres hebben, dat zou een rare boel zijn zeg, dan bediscussiëren we de problemen maar één keer in de twee jaar. Ook niet alleen op de regioconferenties, dat is ook maar twee keer p r jaar. Wij bespreken de problemen áltijd, wij evalueren áltijd, wij denken áltijd na, meneer Zoomermeijer. Maar toch steunen we zijn motie. Wij zijn altijd van zeer goede wil. Michel Spekkers, die roept op tot zelfreflectie. Daar ben ik vóór. Ik raad hem zelf ook aan om dat elke ochtend als eerste werk te doen. Reflecteer op uzelf. U wordt daar nooit slechter van. Maar ook tegen hem wil ik zeggen, ik doe ’s morgens niks anders onder het scheren dan reflecteren. Maar ik zou op dit congres willen oproepen niet tot zelfreflectie en navelstaanderij maar tot zelfvertrouwen. Dat is wat deze partij méér nodig heeft dan dat zij misschien heden ten dage soms uitstraalt.

Haarlem komt met motie 6 en die moet ons verplichten om een objectieve taakbelastingsonderzoek te doen van raadsleden. Nou ben ik zeventien jaar raadslid geweest, maar gelukkig in die tijd bestonden die ideeën niet. Wij gingen gewoon elke dag op pad en zaterdag ook nog en op zondag dan vergaderen. Het is onzinnig om te denken dat je er komt met een objectief tijdsbeslagonderzoek van raadsleden. Mensen kom op nou, we gaan totaal de verkeerde kant uit op deze manier. De mensen die hier zitten, dat is ons

kader. Die mensen zetten zich in voor een betere wereld. Die doen dat naar hun vermogen, de een wat meer dan de ander en neemt u van mij aan, het is zwaarder om in een kleine fractie te zitten in een middel-grote stad dan met een grote fractie in een grote stad. Dus de grootte van de stad is van betekenis maar niet doorslaggevend van betekenis. Krijgen we straks een verzoek tot onderzoek van de tijdsbelasting van de afdelingsvoorzitter. Dames en heren, dat is maar net door wie die omringd is. Als dat een groot en goed bestuur is, dan zal die het misschien rustig aan kunnen doen. Ik heb hier Paul Peters vandaag zien rondlopen, dan denk ik: hoe doet die dat toch? Alles loopt op rolletjes en Paul die kijkt zo eens rond, papieren onder zijn arm, en het loopt, dat is de goede voorzitter. Maar het idee dat je de zaak geregeld en onder controle hebt, dat maakt hoe zwaar het is. Dus wij stellen voor motie 6 af te wijzen. Overigens de motie legt ook nog een relatie met de afdrachtregeling en daarom vertrouwen wij hem ook niet helemaal, die motie, want wij zijn namelijk ontzettend trots op de afdrachtregeling en ik zou jullie willen uitnodigen om te laten horen dat we dat nog steeds zijn! [Hard applaus]

Motie 8 komt van Groningen en Rotterdam, en die pleiten ervoor dat de partij meer present moet zijn op de bedrijven, op de werkvloer. Dames en heren, ik kom uit een stad waar arbeidersmacht écht ooit iets voorstelde, in de jaren zeventig, en ik kan u verzekeren, dit is mij uit het hart gegrepen. Maar ik weet ook welke ontwikkeling we inmiddels hebben doorgemaakt en dat het laatste waar we behoefte aan hebben, is holle retoriek van “Wij gaan naar de bedrijven, wij dit en wij dat”, terwijl als puntje bij paaltje komt en je kijkt goed, dan blijkt het allemaal heel heel erg mee te vallen. Kortom, ik zie liever daden dan al dit soort oproepen. Ik vind het prima, maar begin dan eens in Groningen. Begin dan eens in Rotterdam. Begin eens in alle steden, gewoon. Ga eens aan de poorten staan, ga eens met mensen praten. Zoek ze thuis op, kijk waar de problemen zijn en kijk wat je voor ze kan doen, en als het kan, doe het samen met de vakbonden, en als het niet kan, doe je het zonder de vakbonden. Prima, ga je gang.

Ik wil er overigens op wijzen dat we de afgelopen jaren héél veel gedaan hebben. Voor mensen in de thuiszorg. Meavita bijvoorbeeld. We hebben heel veel gedaan voor de postbodes; Sharon Gesthuizen heeft daarin vooropgelopen. We hebben veel gedaan voor havenarbeiders, we hebben veel gedaan voor leraren, voor de politie, noem het maar op. Maar als iedereen zegt, ja het moet meer, ja natuurlijk moet het meer, zeker, laten we het doen en als iemand een goed idee heeft, bel mij op, ik kom helpen. En tot slot: tot jullie geruststelling op dit punt, ik heb zelf weer het initiatief genomen om met een aantal kritische vakbondsmensen, als in de tijd van De Maat is Vol, wat was het, in 2003, 2004, weer eens rond de tafel te gaan zitten. Want onder ons gezegd, dames en heren, ik maak mij wel zorgen over de vakbeweging in ons land.

Tot slot, de motie die mij echt na aan het hart ligt en dat is die motie 9 van Groningen, die wederom zegt: ‘We moeten méér doen aan ROOD.’ Mensen die mij kennen, weten dat ik hier al jaren achteraan zit en ook de kwade genius vaak ben achter allerlei nieuwe dingen om het weer eens onder de aandacht te brengen. Ik ben het met Jan Hendriks uit Zevenaar eens, het was nu ook de tijd dat de afdelingen het voortouw nemen. Kom mij niet aan met het verhaal dat de landelijke partij en het ROOD-bestuur nog meer moet doen om de afdelingen te overtuigen met ROOD te beginnen. Ik bedoel, er zijn grenzen. Wij hebben niets anders gedaan dan jaar in, jaar uit gezegd: “Doe dat, dat is je toekomst.” En de ervaring leert ook dat jongeren in de SP vaak op afdelingsniveau de grote initiator zijn als het gaat om nieuwe acties, nieuw élan en, nogmaals, ze zijn onze toekomst, dus doe er wat aan. Dank je wel.

Riet de Wit: Dank je wel Jan, Hans en Agnes. Sprekers die gebruik willen maken van de tweede termijn, dus dat zijn de mensen die zich ook aangemeld hadden voor de eerste termijn en op dit moment ook in de tweede termijn willen, die moeten zich weer melden bij Marga en Lian. Maar voordat wij beginnen aan de tweede termijn, is het podium eerst voor Frits Lambrechts en Bob Fosko.

[Frits Lambrechts en Bob Fosko zingen a capella, met hulp van de zaal, het 65-blijft-65-lied]

TWEEDE TERMIJN BESPREKING CONGRESSTUKKEN

Bob Ruers: Dank u. We gaan beginnen met de tweede termijn voor de bespreking van de congresstukken. Er hebben zich negen sprekers aangemeld. Voor alle sprekers geldt dat de spreektijd 1 minuut bedraagt in deze tweede termijn. Dit zullen zijn de volgende sprekers – ik noem ze eerst even op en dan kan de eerste alvast naar voren komen. Frank Futselaar, Patrick Zoomermeijer, Ineke Palm, Wouter Groot Koerkamp, Mariska ten Heuw, Laurens Ivens, Tim Schipper, Tiny Kox en Rene Roovers. Frank Futselaar, aan jou het woord.

Frank Futselaar: Dankjewel. Het gaat om motie 4 nog steeds, over focus voor landelijke campagnes. Ik denk dat ik het antwoord van Hans een beetje kan samenvatten met de zin: het Partijbestuur doet alles om afdelingen niet te overladen. Dat vind ik hartverwarmend. Maar dat is geen reactie op onze motie. Onze motie gaat er niet over dat afdelingen te veel werk hebben. Onze motie gaat erover dat onze partij op zijn sterkst is als iedereen – afdelingen, Partijbestuur, kamerfractie etcetera – besluit: nu gaan we, deze maanden, allemaal dit ding doen. En als dat betekent dat we een maand politie gaan doen, dan moeten we dus niet 65 blijft 65 doen. Als we zorg willen doen, dan moeten we niet de politie doen. En daar moet je als partij af en toe iets scherper in kiezen. En dat is de strekking van onze motie. Ik heb de steun van Pekela al binnen in de pauze, dus ik denk dat 'ie het gaat halen!

Patrick Zoomermeijer: Wat ik had voorbereid tijdens de beantwoording, kon meteen de prullenbak in toen Jan het woord nam. Ik vind het toch erg vervelend, omdat nu toch een beetje werd geïnsinueerd dat het mislukken van de campagne deels te maken had met wat er in de Zaanstreek is gebeurd. Laten we er duidelijk over zijn: verdomme, ik was tégen de verkoop van die aandelen. Het spijt me, ik word hier heel emotioneel van. We hebben hier maanden in de afdeling aan gewerkt om de boel bij elkaar te houden. Ja, onze wethouder heeft voor de verkoop gestemd, de meerderheid van onze fractie heeft voor de verkoop gestemd, en ik hoop dat zich dat niet herhaalt. Maar wat hebben we hard gewerkt om toch actief te blijven en toch handtekeningen op te halen tegen de verkoop en toch bij de debatten in de Provinciale Staten te zijn en toch te uiten tegen de verkoop van de aandelen Nuon. Sorry, ik heb hier heel hard aan gewerkt en ik baal ervan om nu zo weggezet te worden. Het enige wat ik in ieder geval nog wil zeggen is, dat is dan een klein beetje van het verhaal dat ik mee wilde brengen naar de tweede ronde, is: als ik denk aan 'wij' denk ik nou eenmaal niet in de eerste plaats aan die verrotte politieke partijen als de Partij van de Afbraak; dan denk ik inderdaad aan de mensen in de buurten, in de wijken. En als wij ons onpopulair maken door te zeggen: laat de rijken de crisis betalen – want daar gaat het om – dan is dat maar zo; bij andere politieke partijen. De gewone mensen in de straat die weten waar het om gaat. Laat ons onrealistisch zijn, maar verdomme, dit systeem hebben wij niet gewild, laten wij de beste verdedigers zijn van de belangen van mensen; laten we de hardste vechters zijn tegen de bezuinigingen. Hoe onrealistisch ook.

Ineke Palm: Wij hebben al toegelicht wat wij met motie 1 bedoelen dus wij verwachten enkele interessante stukken voor de regioconferentie. Dat is één. Het tweede punt is: de bedrijven. Motie 8. Wij doen het al in Rotterdam, Jan. Je hoeft je geen zorgen te maken. En wij maken ons ook zorgen om de vakbond. Daarom roep ik jullie op om de eerste en meest logische stap te maken, als je dat nog niet gedaan hebt. Organiseer je, juist nu. Daar bij de vakbond. Word lid van een FNV-bond. Laat daar ook je kritische stem horen en word actief op je bedrijf, in je instelling, in je bond. Een strijdbare vakbeweging is nodig en mogelijk en onze belangrijke partner. Tenslotte drie. Wie er nog in Rotterdam blijft hangen vanavond: om zeven uur

hebben wij actie bij De Doelen. Er is daar een concert van een Iraans staatsorkest. Hiermee probeert Iran een betere reputatie te krijgen, maar ze zijn ondertussen verantwoordelijk voor het opknopen en van hoge bruggen gooien van studenten die geprotesteerd hebben. Dus wie in de stad is, kom om zeven uur; Harry zal daar spreken. Dank u wel.

Wouter Groot Koerkamp: Beste bondgenoten in de strijd. De SP heeft een aantal gevleugelde uitspraken. De afdeling is de basis van de partij en geen fractie zonder actie. Een jaar geleden bij de Europese verkiezingen kwam de afdeling Den Haag met een nieuwe: niet Brussel maar de buurt is de basis. En ik ben blij dat Agnes Kant net heeft gezegd dat de SP gaat meeregeren als we daar de kans voor krijgen. We zijn er klaar voor, toch? Partijgenoten, met een kabinet vol SP'ers is de buurt belangrijker dan ooit. Als alle 1200 aanwezigen hier, moeten wij de buurt in. En ook met de rest van de vrijwilligers, die hier vandaag niet zijn. Zo werkt de SP, ook als we straks gaan regeren. En daarom past ons buurtenverhaal als verankering in ons beginselprogramma. Dus daarom nogmaals een pleidooi voor motie 3. Dank u wel.

Mariska ten Heuw: En dat sluit weer aan bij ons pleidooi om niet op de gemeentes te gaan bezuinigen, wat geweldig ook door Agnes is toegezegd, als inzet van de landelijke partij. Dus ik ga ervan uit dat de Tweede Kamerfractie, de landelijke partij en de afdelingen daarin gelijk op zullen gaan. In dat verband nog een ander onderwerp. De OZB wordt door heel veel afdelingen gezien als een middel om bezuinigingen op sociaal beleid op te kunnen vangen. Wij als afdeling zijn daar heel terughoudend in, omdat wij als landelijke partij altijd hebben gezegd: de OZB moet worden afgeschaft en in de inkomstenbelasting worden verwerkt. Ik hoor graag nog een reactie van het Partijbestuur en de congrescommissie hierop, wat hierin de goede koers is. Wij als afdeling neigen er in ieder geval toe om niet met OZB-verhoging akkoord te gaan, omdat dat ook lastenverzwaringen voor de burgers zijn, wat wij niet willen.

Laurens Ivens: We moeten mensen winnen en verleiden met onze alternatieven in de strijd tegen de neoliberale samenleving en voor een sociaal beleid. Eén voorstel daartoe is motie 14, over de filebelasting. Dit neoliberale speeltje is bedoeld om arme mensen plaats te laten maken in de spits voor degenen met de dikke portemonnee. De filebelasting is niet eerlijk. Niet iedereen heeft een alternatief voor rijden in de spits. Deze maatregel laat eigenaren van tweedehands auto's meebetalen aan limousines; een limousinesubsidie dus. En het milieu is niet gebaat bij een flinke toename van het aantal auto's en extra belasting voor de meest milieuvriendelijke auto's. Niet onbegrijpelijk kan dit prestigieuze en peperdure speeltje, van het kastje van Camiel, op geen draagvlak rekenen. Dat blijkt uit vrijwel alle peilingen en zal ongetwijfeld ook gaan blijken uit de enquête van de SP op www.sp.nl. Vreemd genoeg willen de meeste partijen dit speeltje toch. Met propaganda en leugens proberen ze dit neoliberale speeltje op te dringen. Minister Eurlings heeft gevraagd om draagvlak in de samenleving. Daarbij kan hij zijn oren laten hangen naar de ANWB, maar die gaan geen antwoord geven. Ik hoop vandaag dat wij dat antwoord geven. Ik hoop op een duidelijk signaal van de SP-leden. En daarna de straat op en deze gouden kans op verzet tegen een liberaal speeltje benutten. Succes, steun motie 14!

Tim Schipper: Congrescommissie, bedankt voor de beantwoording. Voorzitter, de congrescommissie wees ons erop dat leden maken en leden behouden ontzettend belangrijk is. En dat is natuurlijk zo. Onze leden zijn ons kapitaal. En Hans wees ons er terecht op, dat zo rond de verkiezingen een goede tijd is om te cashen. Maar we hebben ook gezien hoe vluchtig dat kan zijn. Nieuwe leden maken begint door er in de buurten te zijn en te blijven en ook te helpen bij zelforganisatie; mensen vertrouwen geven dat ze het zelf ook kunnen. Als je dit voor elkaar krijgt, dan kan het niet anders zijn dan dat je daar op den duur ook op casht. Op lange termijn. Wij moeten er zijn voor de mensen, maar wij redden het ook niet zonder die mensen. Dus knoop je dat ook in de oren, jongens.

Tiny Kox: Dit gaat goed. Congressen die moeten twifelen, die moeten debatteren, moeten strijden. Maar partijgenoten, congressen moeten uiteindelijk ook kiezen. Laten we dat niet vergeten. Ik loop al een tijdje in de partij mee – hoewel dit kleurspoeling is, zoals jullie zien – en al die tijd ben ik lid geweest van de oppositie tegen het kapitalisme. En ik blijf maar zo lang lid van deze partij, als we oppositie tegen het kapitalisme zijn. Dat zijn we in de oppositie, maar dat zijn we ook in een coalitie. Ik zeg tegen Patrick Zoomermeijer: Patrick, ben kritisch, blijf kritisch, maar ben niet bang. Als de SP gaat doen wat dit land nodig heeft, toetreden tot een coalitie, dan blijven wij de oppositie tegen het kapitalisme. Patrick, als wij in de regering gaan dan gaan wij niet in de regering om onze visie op het kapitalisme vervolgens te veranderen. Patrick, als wij in de regering gaan, dan gaan wij het kapitalisme veranderen. Daarover gaat het nu, en nu moeten we dat gaan doen.

Rene Roovers: Geacht congres, ik wil het hebben over motie 12, de ledenontwikkeling. Wij twifelen er geen moment aan dat onze Algemeen Secretaris zich regelmatig buigt over, en een analyse maakt van, de

ontwikkeling van de leden. Daar hebben we het niet over. Hans van Heijningen zei ook: zet 'm op, als het gaat over ledenontwikkeling en het maken van leden en het omzetten van de gemaakte leden naar onze kaders. We zijn het er helemaal mee eens. En ik zeg dit congres toe dat afdeling Dongen haar verantwoordelijkheid op dat punt zal nemen en ik roep alle afdelingen hier op om ook hun verantwoordelijkheid te nemen op dit punt, want het is de basis van de partij. Wat we echter met onze motie vragen, is dat de partij ons daarbij een steuntje in de rug geeft en met concrete instrumenten komt, zodat onze afdelingen dat ook daadwerkelijk kunnen. Op de regioconferenties, door goede leden campagnes; op die manier voelen wij ons gesterkt om de taak van het maken van leden, het omzetten in onze besturen en comités waar te maken. Dankjewel.

Bob van Vliet: Zoals vaak gezegd is vandaag; lokaal weten we mensen in beweging te krijgen, ondanks al het gesomber over peilingen en ledenaantallen. Lokaal krijgen wij mensen in beweging. Zo winnen we lokaal vertrouwen en dat is de basis van onze partij. Afdelingen moeten dan ook vooral zelf blijven bepalen waar ze actie op voeren en met wie. Maar soms besluit je als landelijke partij dat er op sommige punten ook landelijk winst te pakken is; zie ook de moties over ROOD, en bij de hekken van bedrijven staan. Daar toe is ook onze motie nummer 5 bedoeld; om met al dat harde werken van afdelingen ook landelijk winst te gaan pakken. En te laten zien dat wij de partij zijn die niet alleen aansprekende en creatieve ideeën en alternatieven heeft, maar die dingen ook voor elkaar krijgt. Want, het zou toch eeuwig zonde zijn als al dat harde werken, als al die lokale successen, niet ook aangegrepen worden om landelijk winst mee te pakken. Dus vandaar nogmaals de oproep – de commissie was net bijna om, van afraden naar overnemen – allemaal: motie 5, voorstemmen.

Riet de Wit: Dames en heren dank u wel voor uw bijdrage in tweede termijn. Dan is nu voor de beantwoording het woord aan de congrescommissie, Agnes.

Agnes Kant: Patrick, ik kan je geruststellen. Laat de rijken de crisis betalen; je hebt mijn toespraak nog tegoed, je wordt nog bediend. Wouter: bondgenoten in de strijd – ja natuurlijk. Maar jullie motie stelt voor om dat Buurt de schaal van de toekomst in ons beginselprogramma op te nemen, en daar is dat beginselprogramma niet voor bedoeld. Dat moeten we daarin niet opnemen, dat moeten we vooral uitvoeren, dat had ik al gezegd. En volgens mij zijn we het daar hartgrondig over eens. En dat is wel belangrijk, want dat punt maak je nog wel even, dat die buurt als basis van ons werk, maar ook van voorzieningen, dat we dat vast moeten houden ook als we het ergens voor het zeggen krijgen. In gemeenteraden, in gemeentes maar ook landelijk. Dat is wel een belangrijk signaal wat je hier afgeeft, en daarom kan ik jouw bijdrage daar nog even voor gebruiken. Je ziet dat we landelijk echt klaar zijn om te regeren. Maar ga er niet van uit dat we dát daarmee weggooien. Sterker nog, ons anker in de buurten, aan de basis, zal dan nog sterker moeten zijn dan ooit. Dus willen wij volgende keer meeregeren, dan zullen we nog meer dan ooit ons anker in die buurten en bij de mensen moeten gaan leggen. En heel goed vastleggen. En je ziet waar we in gemeenteraden wethouders leveren, in plaatsen waar jullie zitten, dat we dat ook heel erg goed doen. Je ziet dat waar wethouders van de SP besturen, ze dat niet verloochenen. En daar ben ik beretrots op. En dat is vandaag omdat we hiermee ook de raadsverkiezingen ingaan – nou ja, jullie zijn natuurlijk allang begonnen – wel belangrijk om je te realiseren, dat we wethouders hebben die wat presteren in het land. Eindhoven is uitgeroepen tot de sociaalste stad van Nederland; gefeliciteerd! In Nijmegen wordt het onderwerp waar we het net over hadden, in de buurten, segregatie, bestréden dankzij de SP. En in Nijmegen zijn buurten beter af dan ooit in het verleden. In Groningen kan ik ook iets moois zeggen, maar dat is over de hulpdiensten al gezegd. Als het over het sociale terrein gaat, komen we daar ook op voor de mensen. In Haarlem hebben we een hele goede thuiszorg, net als in Eindhoven. En in Doesburg – mijn eigen plaats mag ik ook wel even noemen – hebben we het voor elkaar: buurtenbouw, met voldoende sociale woningbouw zonder de projectontwikkelaars. Dus ja, het kan echt wel. En Mariska, jij waarschuwt terecht voor de belastingen lokaal. Binnen het schema wat we hebben van belastingen lokaal, is de OZB natuurlijk nog enigszins naar draagkracht. Dus heel vaak maken SP-afdelingen en -wethouders en -gemeenteraadsleden dan de keuze; dan doen we die OZB, en het liefst integreren we dan die andere belastingen er ook nog in lokaal, want dan is dat nog enigszins op basis van je inkomen. Maar natuurlijk heeft dat niet onze voorkeur. Natuurlijk hebben wij liever een belasting die volledig naar draagkracht is, naar inkomen, en daarom moeten we de lokale lasten vooral niet als een idioot laten stijgen. Nee, als we de crisis gaan betalen doen we dat niet met bezuinigingen over de rug, alsnog via de lokale belastingen, bij de mensen, maar dan moeten inderdaad, Patrick, de rijken de crisis betalen.

Nog één puntje: de filebelasting. Ik zie ze regelmatig, Camiel en onze Emile, strijden om die kilometerbelasting, ook zo grappig dat die namen zo op elkaar lijken. En we noemen het niet voor niets limousinebelasting. Het is inderdaad een absurd voorstel. Maar nog los van de oneerlijkheid, die in dit systeem zit, die we bestrijden, is het ook geen oplossing voor waar het een oplossing voor moet zijn. Want, we willen een be-

ter milieu, we willen dat minder auto's rijden; natuurlijk willen we dat. Maar daar is maar een ding heel goed voor, en dat is het zelfde waar onze Emile voor strijdt: dat ook als het een beetje sneeuwt in Nederland die treinen gewoon rijden! En dat is de oplossing: geen kilometerheffing, geen filebelasting, geen miljarden in weer zo'n prestigeproject met miljarden waar we naar kunnen fluiten. Nee, daar gaan we een paar flinke centen van in een fatsoenlijk, fijnmazig, betaalbaar openbaar vervoer steken.

Hans van Heijningen: Motie 4, Frank Futselaar. Selectief zijn met campagnes. We beginnen achter de komma te belanden want we zijn het er helemaal over eens dat we selectief moeten zijn, en dan is de vraag, je moet selectiever zijn, dat suggereert dat we onvoldoende selectief zijn en daar ben ik het nou juist niet mee eens. Zeker als het gaat om het afgelopen jaar, zijn we heel terughoudend en in feite voorzichtig geweest met het in het land brengen van grote landelijke campagnes. En ik zou zeggen dat misschien is dat in jaren eerder een probleem geweest maar zeker het laatste jaar gaat dat goed en behoeft dat geen bijstelling.

Dan de ledenontwikkeling. Ik wil in de eerste plaats vaststellen dat de spectaculaire ledengroei van de afgelopen jaren, dat deze toch vooral het resultaat is geweest van de prestaties van onze Tweede Kamerfractie en de landelijke verkiezingen en dat nu, in deze situatie, het zaak is dat de afdelingen laten zien wat ze op dat vlak in huis hebben. Dan sluit ik aan bij Tim dat leden werven, dat dat alleen werkt op plekken waar je onder de mensen actief bent en dat er in die zin in Utrecht en op sommige andere plaatsen in een aantal buurten goede vorderingen zijn gemaakt dus dat gaan we verzilveren. Het lessen doorgeven, van hoe doe je dat, leden werven, ik denk dat we daar als landelijke partij ook niet in tekortschieten. Dus ik blijf erbij dat motie 12 in die zin overbodig is.

Dan tot slot motie 5 van Bob uit Delft. Ook daarvoor geldt dat we achter de komma dreigen te belanden. Drie van de vier punten, namelijk het uitdragen van je successen en het belang daarvan, die worden door ons ondersteund. Alleen het vierde puntje in die motie, dat de landelijke partij een klein aantal afdelingen uitkiest en begeleidt bij het ondersteunen van projecten, dat vinden wij geen goed idee omdat het de verantwoordelijkheid is van afdelingen om lokaal zaken in gang te zetten. En nogmaals, doe een beroep op ons als je denkt dat de landelijke partij daar iets aan bij kan of moet dragen. Ik dank jullie.

Jan Marijnissen: Dames en heren, ik hoef eigenlijk alleen maar op te staan om te zeggen: Patrick, ik hou van je. Maar schrijf nooit meer in een toelichting op een motie dat die mensen hier gedreven worden door angst. Want dat staat er namelijk, en daar sloeg ik op aan. Als we elkaar al daarop de maat gaan nemen, dan krijgen we vervelende misverstanden. En ik leef ontzettend met je mee wat je in Zaandam hebt meegemaakt, we gaan daar nu niet verder op in, maar ik dacht toen wel even: eerst je eigen straat even schoonvegen voordat je een ander de maat neemt dat ze te bang zijn om mee te doen aan een bezetting of wat dan ook. Je moest eens weten wat ik allemaal gedaan heb en zij allemaal gedaan hebben. Dus: samen verder.

Bob Ruers: Beste mensen, we zijn nu eindelijk toe aan de stemmingen. En voor stemmingen hebben we nodig een stembureau en nog een heleboel andere dingen. Maar ik wil eerst even voorstellen de leden van het stembureau: Remine Alberts, zij is voorzitter van de SP-fractie in de Amsterdamse raad, we hebben haar al eerder gezien vandaag. Zij wordt bijgestaan door Tim van Houten. Tim was jarenlang degene die de leiding had over de SP-ledenadministratie. Daar staan Remine en Tim van het stembureau. Zij blijven daar ook staan omdat zij straks tijdens de stemmingen zullen bijhouden hoe er gestemd wordt en de uitslag aan ons bekend maken. Nietwaar, Remine? Goed.

We gaan zo meteen stemmen over de ingediende wijzigingsvoorstellen, de ingediende moties en tenslotte het congresstuk Jij en Ik zijn Wij. Er zijn twee moties ingediend – let u even op – waarvoor vóór afgelopen vrijdag door minimaal negen andere leden via SP-net steun moest worden gegeven. Het ging om de moties 11 en 13. Die steun van negen andere leden voor die moties ontbreekt echter. Dus dit betekent helaas dat deze moties niet in stemming kunnen komen. Dus moties 11 en 13 zijn onvoldoende ondersteund en vallen dus buiten de beraadslagingen en de stemmingen. Let u daarop. Wij letten daar ook op, hoor, maar dan weet u dat. Dan, u hebt allemaal een stemkaart bij u. Ik zou zeggen, pak hem bij de hand. Ik zal straks bij elk wijzigingsvoorstel eerst aan u vragen of u ervoor bent en daarna tegen en dan zal het stembureau stemmen. Ik noem alleen het nummer van het wijzigingsvoorstel, ik ga dus niets zeggen over de inhoud, over het advies, dat hebt u allemaal kunnen lezen, u hebt het allemaal in uw stukken zitten en die stukken zitten in de bundel. Voor we zover zijn, ga ik eerst kijken of er nog ingetrokken wijzigingsvoorstellen of moties zijn, dat kan namelijk tot dit moment, dat er intrekkingen kunnen zijn. Als die ingetrokken zijn, hoeven die niet meer in stemming te komen en dat scheelt alweer. En dan vraag ik even aan Lian of ze mij uitsluitel kan geven of er wellicht nog moties of wijzigingsvoorstellen zijn ingetrokken op het laatste moment? Niet het geval, prima, dan kunnen we uitgaan van de wijzigingsvoorstellen en de moties, minus

11 en 13, zoals die in die bundel staan. Dan gaan we beginnen. U neemt uw stemkaart bij de hand, zoals u dat gewend bent draaien we altijd even een proefrondje, even warmlopen, zodat u weet hoe het ook weer moet. En dan heb ik voor u een moeilijke vraag, dan moet u goed luisteren, ik wil weten of u voor of tegen bent. Wie er vóór is steekt dus eerst zijn hand op en wie er tegen is, als tweede. En de vraag is wie is er voor de kilometerheffing ofwel de limousinebelasting van Eurlings? Wie is daarvoor? En wie is daartegen? Ja kijk, dat gaat goed, als dat straks ook zo gaat. Ja, we hebben de fractie meteen al geholpen dus die enquête op de site die kun je nu wel wegdoen. Goed, we gaan nu naar de stemmingen over. We beginnen met de wijzigingsvoorstellen. En ik heb u gezegd, we gaan dus gewoon één voor één beginnen en ik noem het nummer en ik vraag dan wie voor is en wie tegen is.

STEMMINGEN WIJZIGINGSVOORSTELLEN

*Wijzigingsvoorstellen 1, 2 en 3 worden verworpen.
Wijzigingsvoorstel 4 wordt aangenomen.*

STEMMING MOTIES

Bob Ruers: Dank u wel, dan gaan we nu naar de moties. Ik meld even bij motie 1 nog voor de volledigheid één punt, in de bundel had u bij motie 1 oorspronkelijk niet de volledige tekst, u hebt bij het binnenkomen vandaag nog een volledige tekst van motie 1 gekregen omdat het onderdeel 'besluit' daar weggefallen was. U hoort dat daar dus in te lezen, dan heeft u in ieder geval de volledige tekst gehad.

*De moties 11 en 13 zijn onvoldoende ondersteund.
Moties 3, 4, 5, 6 en 12 worden verworpen.
Moties 1, 2, 7, 8, 9, 10 en 14 worden aangenomen.*

STEMMING CONGRESSTUK

Riet de Wit: Goed dames en heren, ik feliciteer ons allemaal met de genomen besluiten. En nu, zo is het, het is een applausje waard, en na deze middag van hard werken is het nu tijd voor een kopje koffie of iets fris. U krijgt een kwartiertje, u moet hier terug zijn om kwart over drie. Sorry, dames en heren, wat een schande: we hebben een foutje gemaakt, we hebben het congresstuk niet in stemming gebracht, gaan we even goed maken. Bob, het woord is weer aan jou.

Bob Ruers: Onze fout, mijn fout, mijn excuses, mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa – ik ben katholiek opgevoed. We gaan nu het congresstuk Jij en Ik zijn Wij in stemming brengen. Dat wordt een hele moeilijke. Wie is daar vóór? Wie is daar tegen?

Het congresstuk wordt aangenomen.

Riet de Wit: Nou, dames en heren, dan nog een keer een applaus voor dit bijna unanieme besluit. Goed dan is het nu tijd voor pauze, voor een kopje koffie tot kwart over drie. Maar nog één punt voor u met pauze gaat: alle lijsttrekkers voor de SP bij de komende gemeenteraadsverkiezingen, die moeten zich even melden bij de SP-shop. Dus niet vergeten: in deze pauze, alle lijsttrekkers even melden bij de SP-shop en dan zie ik u zo meteen terug.

PAUZE

Er wordt na de pauze een filmpje getoond over de campagne in Zuidplas, waar al in november verkiezingen waren.

Riet de Wit: Dames en heren, dat is nog eens een inspirerend filmpje. Je krijgt er gewoon zin in. Zijn er mensen uit Zuidplas hier? Daarboven. Een daverend applaus, dames en heren. De campagneridders uit Zuidplas. Dames en heren, dan geef ik nu kort het woord aan Jan Marijnissen.

Jan Marijnissen: Dames en heren, u gaat zo dadelijk horen wie er gekozen zijn – het is niet zo'n grote verrassing – in het nieuwe Partijbestuur, maar dat betekent ook dat er mensen vertrekken uit het Partijbestuur. Ik wil ze toch even noemen zodat u hen ook kunt be-applaudiseren. Het gaat om Bart Vermeulen, Henk van der Wal, Ronald Boorsma, Ingrid Gyömörei, Kevin Levie, Nora Zwagerman, Fenna Vergeer, Herman Beekers, Willem Bouman, en Erik Meijer als vanuit het Europees Parlement toegevoegd lid aan het Partijbestuur. Als de dames en heren even willen gaan staan, dan kunt u laten blijken wat uw waardering is voor hun inzet. [applaus]

UITSLAG PARTIJBESTUUR

Bob Ruers: Hartelijk dank. En dan nu het vervolg natuurlijk. Als allerlaatste punt, de uitslag van de verkiezingen voor het nieuwe Partijbestuur. Ik vraag alvast de nieuw gekozen leden om naar voren te komen, dat wil zeggen de in november gekozen 19 regiobestuurders, of die zich alvast richting het podium willen opstellen. Maar ook Agnes, Tiny en Dennis, die op grond van hun fractievoorzitterschappen in het Partijbestuur zitten. En daarna gaan we horen wie er vandaag door u zijn gekozen. Dus laat die 19 en Agnes en Tiny en Dennis zich alvast opstellen, dan ga ik zo het woord geven aan Remine Alberts, die u gaat mededelen wie er vandaag zijn gekozen in het Partijbestuur. Remine, mag ik jou het woord geven?

Remine Alberts: Het moment suprême. Eerst de negen bestuursleden. Er zijn 687 stembiljetten ingeleverd en er waren er geen ongeldig. Wel 23 stemkaarten ingeleverd. Ik ga elke kandidaat noemen. Als je 687 stemmen hebt, waar het over gaat, betekent het dus dat je met 343 en een halve stem gekozen was.

Naam kandidaat	Aantal stemmen
Rosita van Gijlswijk	600
Hans van Leeuwen	631
Renske Leijten	600
Vincent Mulder	621
Ronald van Raak	671
Manja Smits	627
Sjoerd Uitslag	595
Paul Ulenbelt	654
Riet de Wit	626

Blijven er nog twee kandidaten over. Op beide zijn 682 stemmen uitgebracht.

Hans van Heijningen	642
Jan Marijnissen	652

Riet de Wit: Dames en heren, wij feliciteren natuurlijk het Partijbestuur, het versgekozen Partijbestuur. Maar we gaan gewoon verder met dit congres. Ik zou ons in de eerste plaats willen feliciteren met de genomen besluiten. We weten in ieder geval wat ons in de komende periode te doen staat. En zo meteen geef ik het woord aan Agnes Kant. Na de toespraak van Agnes sluiten we dit congres dan definitief en natuurlijk in stijl af met Bob Fosko. Maar voor we zover zijn, bedank ik namens de congrescommissie iedereen die meegewerkt heeft aan dit congres. Er waren maar liefst tachtig vrijwilligers aan de slag om dit congres goed te laten lopen en voor u tot een succes te maken. En ik denk dat het mede aan hen te danken is dat het vandaag een dag is geworden van strijd en optimisme. Ik bedank alle technische mensen en de mensen van Nieuwe Luxor, en ik bedank natuurlijk de leden van het stembureau. Ik bedank ook onze gasten voor hun komst. En met name dank ik u, afgevaardigden, voor uw deelname en uw bijdragen. Ik hoop dat u het, net als Bob en ik, een goed en inspirerend congres gevonden heeft. En vooral, dat u ervan overtuigd bent dat wij met de besluiten die vandaag genomen zijn, morgen aan de slag kunnen. Voor de mensen die na afloop nog even willen blijven, is de foyer open voor een drankje en een hapje. En volgens mij moet er

naar aanleiding van de dag van vandaag voldoende discussiestof zijn. Want we hebben het gehad over een aantal interessante thema's. Om maar eens wat te noemen: het stratenplan van Zwolle, over scheren en reflecteren, over de campagneridders in Zuidplas, maar we hebben toch ook veelvuldig een hele oude leus gehoord, een mooie oude leus vind ik zelf, en dat is: laat de rijken de crisis betalen.

Dames en heren, bij vertrek is er voor u allemaal nog een wel-thuis-tas, en daarvoor heeft de afdeling Rotterdam gezorgd – dankjewel afdeling Rotterdam. En er is voor ieder van u een mooie SP-das of -muts voor een ongetwijfeld winterse gemeenteraadscampagne; we zullen er in ieder geval goed op staan! Dames en heren, Bob en ik nemen afscheid van u; ben voorzichtig op de terugweg straks, want het wordt misschien glad. En dan is nu het woord aan Agnes Kant. [het congres scandeert Agnes' naam]

TOESPRAAK FRACTIEVOORZITTER

Agnes Kant: Beste partijgenoten, we hebben vandaag, en dat zie ik aan jullie enthousiasme, een heel goed congres gehad. En we staan nu aan het begin van een hele bijzondere periode. Er komen in anderhalf jaar namelijk drie kansen, drie kansen om te kiezen voor verandering. Bij de gemeenteraadsverkiezingen, volgend jaar bij de Statenverkiezingen én dan de Tweede Kamerverkiezingen. Hoewel, dat zou ook weleens véél eerder kunnen zijn. Partijgenoten, bereid je erop voor dat we dit jaar twee keer naar de stembus gaan. Want de interne spanningen in het kabinet lopen op en het kabinet staat op springen. De conclusies van de commissie-Davids, over de steun aan de oorlog in Irak, zijn snoeihard. En bij het CDA en de andere partijen die verantwoordelijk zijn voor de politieke steun, is het ingeslagen als een bom. En als een persconferentie al bijna leidde tot een kabinetscrisis, dat belooft nog wat, als straks daadwerkelijk verantwoording moet worden afgelegd in het debat over deze schandvlek. Want laten we wel wezen, ons land is een illegale, misdadige oorlog ingelopen, daar zal je maar voor verantwoordelijk zijn.

Een ander politiek heet hangijzer is Afghanistan. Het is teleurstellend dat Obama doorgaat op de heilloze, uitzichtloze weg. Hij stuurt nog meer militairen en de oorlog gaat dus door. Meer militairen betekent meer geweld, meer verzet, meer burgerslachtoffers. Onze militairen moeten weg uit Afghanistan. Steun Afghanistan, stop de oorlog.

Het derde struikelblok voor deze coalitie is het gigabedrag dat men wil gaan bezuinigen. Daarbij is niets uitgesloten. Er is geen enkel taboe. Of toch. Nou, eentje dan. We mogen het geld niet halen waar het zit, van onze minister-president. Hij wil geen extra bijdrage vragen van hen die de laatste jaren maximaal geprofiteerd hebben en nu dus ook echt wel iets kunnen missen. Tallozen hebben zich verrijkt. De salarissen en de bonussen rezen de pan uit. Of neem de multinationals. Hoe hoger de winsten, hoe lager hun belastingen. Ja, als ze die al betalen. Veel postbusbedrijfjes maar ook Philips, Unilever en Shell betalen amper belasting over hun winsten. Niet voor niets noemt Obama ons land een belastingparadijs. Waarom, meneer de minister-president, laat u mensen die er part noch deel aan hebben, de prijs voor de crisis betalen? [in de zaal: 'schande!' en applaus] Waarom, meneer de minister-president, laat u de veroorzakers vrijuit gaan en maakt u geen einde aan de bonuscultuur? [in de zaal: 'schande!' en applaus] Ik heb er nog een paar, dus je moet nog even volhouden. Waarom meneer de minister president, durft u geen bijdrage te vragen van mensen die wél iets kunnen missen? Waarom meneer de minister president, bezuinigt u wel op onderwijs, zorg en zelfs de verpleeghuiszorg? Sterker nog, dit jaar bezuinigt u daar al 90 miljoen op. Hoe haalt u het in uw hoofd? Terwijl wij allemaal, en u ook, horen, zien en weten dat de zorg daar al schromelijk tekortschiet. Meneer de minister-president, met uw christelijke waarden van naastenliefde, kunt u nog in de spiegel kijken, kunt u nog slapen, kunt u onze ouderen nog in de ogen kijken?

Over één maatregel voor de toekomst, is het kabinet het al eens. Het verhogen van de AOW-leeftijd. Wouter Bos verkwaanselt de AOW zoals Kok dat deed met de WAO. Ter verdediging zei partijleider Bos, hij zei het echt: "Wees blij dat wij het doen. Bij een ander kabinet zou het nog véél erger zijn." Ja, Wouter Bos, dat ligt er natuurlijk wel net aan wat voor vrienden je kiest. Wie langer kan en wil werken, ga uw gang. Maar wij accepteren niet dat de erfenis van Drees bij het grof vuil wordt gezet. Wij zijn een beschaafd land, en dat betekent dat we ouderen de rust gunnen waar ze recht op hebben en daarom blijven wij zeggen: 65 blijft [zaal: '65!']. Nou heb ik hier tussen haakjes staan, als ik het niet goed hoor, herhalen: dus zeg-

gen wij: – maar het was niet nodig! Minister Eurlings wil draagvlak voor zijn kilometerheffing. Ja, onder ANWB-leden dan, hè. Wij weten allemaal dat er onder de bevolking helemaal geen draagvlak is. Dus Camiel Eurlings, stop met je peperdure oneerlijke filebelasting. Maar, zo vraag ik mij dan af, waar is dan dat draagvlak en waar zit dat kabinet dan voor de verhoging van de AOW-leeftijd? De vakbonden zijn tegen de kabinetsplannen. En daar heeft het kabinet dus gewoon lak aan. Bij dit kabinet is de mening van een lid van de automobilistenbond méér dan dat van een lid van de vakbond. Partijgenoten, aan het begin van mijn toespraak zei ik dat er kansen komen om te kiezen voor verandering. Bij de verkiezingen dan, wel te verstaan. Want voor veranderingen zijn die verkiezingen echt nodig. Dit kabinet kiest niet voor verandering. Dit kabinet wordt meer van hetzelfde. De afgelopen 25 jaar hebben we kabinetten gehad van wisselende samenstelling van CDA, VVD, Partij van de Arbeid en D66. En net als toen, zullen we met dit kabinet de inkomensverschillen zien groeien. En net als toen zal met dit kabinet de georganiseerde solidariteit verder worden uitgehold. En net als toen, zal met dit kabinet de publieke sector verder worden vermarkt. En net als toen zal met dit kabinet private rijkdom en publieke armoede groeien.

Als eerste en enige politieke partij hebben wij al vroeg in de jaren negentig het neoliberalisme benoemd, onderzocht en bekritiseerd. We hebben er stelling tegen genomen, we hebben alternatieven gepresenteerd. En inmiddels kan niemand het meer ontkennen. Het neoliberalisme heeft gefaald. Maar, na het ontwaken uit de neoliberale nachtmerrie, zoeken de daarvoor verantwoordelijke politici, van VVD tot CDA, van D66 tot Partij van de Arbeid niet naar een alternatief voor wat heeft gefaald. Nu de beurskoersen weer aantrekken, is de urgentie voor verandering achter de horizon verdwenen. Of zou de Partij van de Arbeid alsnog het licht zien? In zijn Den Uyllezing deze week leek, let op mijn woorden, leek Wouter Bos afstand te nemen van het neoliberalisme. Hij zei dat het kapitalisme ontwrichtend werkt voor de maatschappij. Hij zei dat publieke belangen moeten beschermd worden tegen de markt. Hij zei: het verdelingsvraagstuk is wat de Partij van de Arbeid-leider betreft weer helemaal terug. Zégt hij. Want mooie nieuwe woorden maar volgen er ook nieuwe daden? Zeggen is nog geen doen. Wij hebben eigenlijk twee Wouter Bossen. We hebben een media-Bos en een minister Bos. En de een zegt iets anders dan de ander doet. Media-Bos zegt dat marktwerking in de zorg niet goed uitpakt. Minister Bos stemt in met meer marktwerking in de ziekenhuizen. Media-Bos zegt dat je extra mag vragen van de hoogste inkomens en dat het verdelingsvraagstuk weer terug is. Minister Bos doet niets aan de bonussen en gaat bezuinigen op de zorgtoeslag voor de allerlaagste inkomens. Wil de echte Wouter Bos opstaan?

Wim Kok schudde ooit zijn ideologische veren af. De vraag is nu, laat Wouter Bos die veren weer aangroeien of is het een camouflagepak wat na de verkiezingen gewoon weer uitgaat? En ik zal eerlijk zijn, ik hoop het eerste, ik hoop dat de veren weer aangroeien. Want dat biedt kansen voor de toekomst. Kansen die de Partij van de Arbeid eerder liet lopen. Kansen om sociale krachten te bundelen. De kans op een menselijker en socialere samenleving, de kans om een einde te maken aan de jarenlange liberale, rechtse koers in dit land. Maar dan moet de Partij van de Arbeid nu wel moed tonen en kiezen. Laten we samenwerken aan de wederopbouw van dit land. Laten we een alternatief bieden voor weer opnieuw een rechtse regering. Ik zit niet te wachten op weer een kabinet-Balkenende en ik hoop dat de rest van Nederland dat ook inziet en ik hoop dat de Partij van de Arbeid dat ook inziet en dat ze onze samenwerking oppakken. Wij zijn er klaar voor.

De huidige crisis bewijst dat het fundamenteel anders moet. We hebben i-Phones en ik zag sinds kort ook een i-Pad maar onze opa en oma gewoon fatsoenlijk zorg bieden, dat lukt maar niet. We kunnen een raket naar de maan sturen, voor schoon drinkwater? Nee, we kunnen een raket naar de maan sturen om te kijken of daar drinken is, maar schoon drinkwater voor de Derde Wereld, dat wil maar niet lukken. We kunnen geavanceerd oorlogstuig maken, maar technologie inzetten om de honger de wereld uit te helpen, dat wil maar niet lukken. De roekeloze bankiers, veroorzakers van de crisis, blijven elkaar maar rijkelijk bonussen uitdelen, terwijl, mede ten gevolge van hún roekeloze gedrag door de crisis 200 tot 400.000 kinderen in arme landen extra zullen sterven. Winstmaximalisatie, hebzucht, fixatie op de korte termijn, ze zijn kenmerkend geweest voor de afgelopen periode. Het heeft ons niet een betere wereld gebracht, het leidde tot een crisis en vooral ook tot minder vertrouwen in de toekomst. Als het gaat om die crisis, zijn wij er trots op, beretrots op, dat onze Jan de Wit het parlementair onderzoek naar de oorzaken van de crisis leidt. En we kijken vol vertrouwen uit naar de voorstellen die ons echt gaan helpen met in toom nemen van de financiële sector. Jan, waar zit je, ga even staan, zet hem op! [applaus] Ik hoorde Clair Polak een beetje suggereren bij, ik geloof dat het bij Kok was: nou, daar hadden toch wel wat meer vragen gesteld kunnen worden; nou Jan, je had Kok flink bij zijn ballen, dacht ik. Of niet?

Het komend jaar wordt het jaar van kleur bekennen. Laten wij dan vandaag vast kleur bekennen. Wij kiezen niet voor verdere afbraak van sociale zekerheden. De SP kiest voor solidariteitsbelasting. Voor 60 procent voor de topinkomens. Wij kiezen niet voor bezuinigingen op zorg, onderwijs of politie. Nee, wij kiezen als SP voor een bankenheffing. Laat de banken de schade die ze veroorzaakt hebben terugbetalen. En wij willen af van de subsidie op dure villa's. Wij willen af van het systeem waarbij je, naarmate je meer verdient, meer hypotheek mag aftrekken. Wij kiezen niet voor afbraak van voorzieningen in buurten. De SP kiest dus ook niet voor bezuinigingen op de gemeente. De SP kiest voor belasting op winst en vermogen die redelijk en eerlijk is. Wij kiezen voor een toekomst waarin mensen niet alleen geïnteresseerd zijn in hun eigen belang. Wij kiezen voor een toekomst die gebaseerd is op solidariteit. Wij kiezen voor een toekomst waarin de groeiende welvaart wordt ingezet voor het welzijn van alle mensen. Wij kiezen voor een toekomst waarin onderwijs en goede zorg gezien worden als een investering in onze beschaving. Wij kiezen voor een toekomst waarin armoede wordt bestreden en iedereen een eerlijke kans krijgt. Wij kiezen voor een toekomst waarin de vrije markt wordt beteugeld, zodat het niet langer leidt tot uitbuiting van mens en milieu. Wij kiezen voor een toekomst waarin de overheid niet wegkijkt maar de problemen van de mensen als de hare beschouwt en aanpakt. Wij kiezen voor een toekomst waar democratie meer is dan één keer in de vier jaar naar de stembus. Wij geven mensen zeggenschap over hun buurt. Wij geven mensen zeggenschap over hun bedrijf. Mensen die, net als wij, deze toekomst willen, beschouwen ons als hun belangrijkste bondgenoot in de strijd voor een betere wereld. De mensen hebben hun hoop op ons gevestigd, en dat geeft ons een hele grote verantwoordelijkheid. En daarom zijn we actief in de buurten en de bedrijven, op scholen, in zorginstellingen. Daarom staan wij naast de politie, daarom staan wij naast de jeugdwerkers. Om te luisteren naar hun problemen, ervaringen, de meningen en de ideeën van deze mensen. Mede daarop baseren wij ook onze voorstellen. Uit de vele onderzoeken in de publieke sector, die wij hebben gedaan, komen steevast de volgende punten. Stop de bureaucratie, stop het georganiseerde wantrouwen, vertrouw op de werkers, respecteer hun beroepseer, stop het marktdenken en ontmenselijking. Schaf managementlagen af, stop de schaalvergroting, kies voor de menselijke maat en vooral: stop de bezuiniging en daarmee de verschraving. Dit kabinet heeft de zeggenschap over de publieke sector, de zorg, het onderwijs, het openbaar vervoer, de politie, uit handen gegeven. Hoe vaak voeren wij geen debat en krijgen wij steevast het antwoord: 'Daar gaan we niet over.' Wij laten ons niet zeggen dat wij niet gaan over dat wat van ons allemaal is. Wij pakken ons onderwijs terug, wij pakken onze politie terug, wij pakken ons openbaar vervoer terug. En wij pakken onze zorg terug, zoals we gedaan hebben bij de Thuiszorg. Bij de komende verkiezingen wordt de keus: wil je het menselijk en sociaal of wil je het liberaal en asociaal? Wij moeten mensen duidelijk maken dat dat de keus is. En nogal wat kiezers neigen nu naar D66. Ja natuurlijk, ik vind ook dat Pechtold het leuk doet. Maar weten mensen wel waar zijn partij voor staat? De AOW zo snel mogelijk naar 67. Ontslagbescherming ontmantelen. Forse bezuinigingen op de zorg. Het eigen risico omhoog. Studiefinanciering overboord. Alexander Pechtold is een rechtse rakker. Hij behoort tot de liberale familie, net als de VVD en de PVV. De VVD wil eigenlijk alleen maar bezuinigen, bezuinigen, bezuinigen, bezuinigen, bezuinigen, bezuinigen. Zo veel en zo snel mogelijk. Zij laten toch steeds weer zien hoe liberaal steeds weer asociaal uitpakt. En dan dat derde lid van de familie, de PVV. Laten we niet vergeten dat ook Wilders uit de schoot van de VVD komt. De PVV van Wilders is vóór bezuinigen op de kinderbijslag. Tegen inkomensafhankelijke ziektekostenpremies. Vóór afschaffing van ontwikkelingshulp, niet bezuinigen; afschaffen van de ontwikkelingshulp aan de aller- allerarmsten in deze wereld. En tegen elke aanpak van hypotheekrente-aftrek, zelfs voor de allerduurste villa's. PVV: partij voor de villa's. Ik begrijp heel goed dat mensen een uitlaatklep zoeken voor hun boosheid. Jarenlang zijn hun problemen met overlast in hun buurt genegeerd. Natuurlijk, die problemen moeten aangepakt worden en opgelost worden. Mensen hebben het recht op rust in hun buurt. Maar dat bereik je niet door mensen tegen elkaar op te zetten. Of tegenstellingen te vergroten. Zoals Wilders stelselmatig doet. Geert Wilders zet bevolkingsgroepen weg en discrimineert. De PVV zoekt zondebokken, de SP zoekt oplossingen. De PVV is de partij van haat en hekel, de SP is de partij van hoop op verandering.

Ik ben bijna klaar. Wij zijn klaar. Klaar voor de campagne. Een grote campagne. Wij weten wat we willen. We zullen laten zien wat we kunnen. Wij zijn klaar voor de gemeenteraadsverkiezingen. Niet eerder deden wij in zo veel plaatsen mee. De campagne staat in de steigers en alle actieve SP'ers staan in de startblokken. Wij zijn klaar om in nog meer plaatsen met nog meer goede wethouders het menselijker en socialer en beter te maken. Wij zijn klaar om tot de landelijke verkiezingen forse oppositie te voeren tegen de bezuinigingen op sociale zekerheid, voorzieningen in de buurt, zorg, onderwijs en de politie. En het kabinet te bestoken met betaalbare en haalbare plannen. Voor goede voorzieningen in de buurt, zorg voor iedereen, onderwijs waar je echt iets leert en de politie die er voor je is als je 'm nodig hebt. Wij zijn er klaar voor om na de volgende verkiezingen in de regering mee te bouwen aan de wederopbouw van Nederland. En we nodigen iedereen uit die met ons mee wil bouwen aan een menselijk sociaal Nederland, om daaraan mee te doen.

Maar tot slot nog toch even dit. Laten wij elkaar wel eens goed in de ogen kijken en iets onder ogen zien. En dit is wel belangrijk: als wij het niet doen, wie moet het dán doen? Wij hebben alle reden tot onbescheidenheid. Het is vandaag meerdere keren gezegd. We hebben alle reden om te beseffen, zonder ons komt er geen verandering. En dat geeft: Wij, jij, ik zijn de hoop op verandering. Dat schept een grote verantwoordelijkheid en die kunnen en willen wij aangaan. Jij, ik, wij zijn er helemaal klaar voor. Dank u wel.

[langdurige ovatie]

AFSLUITING MET LIJSTTREKKERS

Jan Marijnissen: Dames en heren, we gaan nu de start doen van de campagne en u ziet al: er komt een changement. Er gaat een hoop af van het podium en er komt een hoop bij. Voor de start van de campagne hebben we natuurlijk allereerst nodig: de lijsttrekkers, u ziet ze hier! Dongen, Capelle aan den IJssel, Dui-ven, Vlaardingen, Zutphen, kom maar jongens; het zijn er 109! We hebben ook nog een hoop deelraads-lijsttrekkers in de zaal, maar die konden er helaas niet bij. Het zijn er ontzettend veel.

U komt uit Rijswijk. Heeft u er zin in? *Jolanda Snijders:* Ik heb er heel erg zin in, absoluut. *Jan:* Hoeveel zetels hebben jullie nu? *Jolanda:* Geen, we hebben nog nooit meegedaan. *Jan:* En hoeveel worden het er nu dan? *Jolanda:* 2 à 3.

Jan: Hé, ik zie hier Rotterdam staan. Kom even naar voren – hij kruipt weg die gek. Wie ben je? *Leo de Kleijn:* Ik ben Leo de Kleijn en ik ben lijsttrekker uit Rotterdam. *Jan:* En heb je er zin in? *Leo:* Ik heb er ontzettend veel zin in. We hebben net – daarom was ik ook niet op het hele congres – een lijsttrekkersdebat gehad, het eerste, en het ging als een trein. Ik was tegen Marco Pastors en dat is wel iets om te verslaan – maar ik ben ervan overtuigd dat we dat gaan doen op 3 maart. *Jan:* En heb je hem in het debat verslagen? *Leo:* Absoluut. En op veiligheid. *Jan:* Je moet je tegenstander op zijn harde punten kunnen pakken. *Leo:* Dat was niet helemaal mijn keuze, het was de indeling. Maar het is wel een uitdaging om juist op die punten waarvan mensen zoiets hebben – als je het hebt over armoede, inkomen voor normale mensen, dan associëren mensen dat meteen met de SP. Maar veiligheid is vaak wat moeilijker over het voetlicht te brengen en zeker in een stad als Rotterdam is het juist belangrijk dat wij ook neerzetten dat de SP een partij is waar veiligheid in goede handen is. *Jan:* Goede jongen. Hoeveel zetels hebben we nu? *Leo:* We hebben nu drie zetels. Dat worden er negen. *Jan:* Dat worden er negen. Zullen we 'm niet omdraaien, dat het een zes wordt? *Leo:* Zes is een verdubbeling. Dat is een stapje vooruit en dan komen die negen misschien de volgende keer. Maar we gaan wel omhoog, absoluut.

Jan: Kijk mensen, dat is de goede mood. We hebben nu lijsttrekkers, maar dan hebben we nog geen lied. We hebben lijsttrekkers, maar dan hebben we nog geen start van de campagne. Wie we hier hebben staan, dames en heren, is Bob Fosko en band, om voor u het nieuwe SP-lied te zingen.

Bob Fosko en band zingen het gemeenteraadslid Jij Ik Wij, SP.

SP

www.sp.nl

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T. 010 243 55 55
F. 010 243 55 66

